Proletari din toate ţările uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 574
Marţi 27 octombrie 1959

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură din R. P. R.

Vizita în Republica Populară Romînă a tovarăşului Nikita Sergheevici Hruşciov, primul secretar al C. C. al P. C. U. S., preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

La invitaţia Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, a Guvernului şi a Prezidiului Marii Adunări Naţionale, primul secretar al C.C. al P.C.U.S., preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., tovarăşul Nikita Sergheevici Hruşciov, a făcut între 19 şi 25 octombrie a.c. o vizită neoficială în Republica Populară Romînă şi a petrecut în ţară cîteva zile de odihnă.

In timpul şederii sale în Republica Populară Romînă, tovarăşul N. S. Hruşciov a avut întrevederi şi convorbiri cu conducătorii partidului şi ai guvernului, care s-au desfăşurat într-un cadru deosebit de cald şi tovărăşesc.

Tovarăşul Nikita Sergheevici Hruşciov a vizitat diferite locuri pitoreşti ale ţării, fiind însoţit de tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Chivu Stoica, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne, Ion Gheorghe Maurer, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale şi alţi membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R. şi ai guvernului, precum şi de ambasadorul Uniunii Sovietice în Romînia, tovarăşul A. A. Epişev.

La 24 octombrie, C.C. al P.M.R., guvernul şi Prezidiul Marii Adunări Naţionale au dat în cinstea tovarăşului N. S. Hruşciov o masă, la care au participat membrii Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, ai guvernului Republicii Populare Romîne, ai Prezidiului Marii Adunări Naţionale şi alţi conducători ai organelor de partid şi de stat, precum şi ambasadorul Uniunii Sovietice în Romînia, tovarăşul A. A. Epişev.

In cursul mesei, între N. S. Hruşciov şi conducătorii de partid şi de stat ai Republicii Populare Romîne a avut loc o cordială convorbire prietenească.

Tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Nikita Sergheevici Hruşciov au rostit cuvîntări.

In dimineaţa de 25 octombrie, tovarăşul Nikita Sergheevici Hruşciov a plecat din Bucureşti, întorcîndu-se la Moscova.

Exemplul însufleţitor al colectiviştilor constănţeni

Cînd se va scrie istoria transformării socialiste a agriculturii noastre, de bună seamă că la locul cel mai de frunte se va vorbi despre regiunea Constanţa. E prima regiune din ţară în care toţi ţăranii muncitori, ascultînd îndemnul şi sfatul partidului şi văzînd succesele obţinute de gospodăriile colective, au păşit pe drumul agriculturii socialiste.

Zilele acestea s-au împlinit doi ani de cînd ultimele familii de ţărani muncitori din regiunea Constanţa au intrat în gospodăria colectivă. Doi ani de muncă încordată şi entuziastă pentru consolidarea importantei victorii obţinută în octombrie 1957, ani în care agricultura regiunii a cunoscut o puternică înflorire. Cît de mult se deosebeşte tînăra şi viguroasa Dobroge de astăzi de vechea şi înapoiata Dobroge de odinioară! Prin munca unită a oamenilor, cărora socialismul le-a înzecit puterile şi le-a pus la îndemînă tehnica şi ştiinţa înaintată, s-a schimbat şi se schimbă necontenit înfăţişarea cîmpiilor şi a aşezărilor. In locuri unde cu ani în urmă pămîntul era renumit pentru zgîrcenia şi asprimea lui, cresc acum nesfîrşite şi bogate lanuri de grîne, alături de multe plante necunoscute altădată în aceste locuri, cresc cirezi de animale de înaltă productivitate. Satele dobrogene, atît de năpăstuite şi înapoiate odinioară, s-au îmbogăţit în anii aceştia cu mii şi mii de construcţii noi, cu străzi largi şi moderne, cu cinematografe, cu biblioteci şi lumină electrică...

E într-adevăr impresionant tabloul pe care-l prezintă agricultura Constanţei de astăzi. Cînd oare cu ani în urmă s-au mai văzut în aceste locuri recolte de grîu de 1.600—1.700 kg la hectar cît s-au obţinut în acest an, pe sute şi sute de hectare, în gospodăriile colective Ogoarele, Platoneşti sau „M. Kogălniceanu"? Cînd a mai dat pămîntul dobrogean recolte de cîte 3.000 şi 3.800 de kg de porumb la hectar, aşa cum au scos anul acesta gospodăriile colective din Comana, sau Cobadin?

Cu ani în urmă, foarte rar se pomenea în Dobrogea de culturi de floarea-soarelui şi legume şi mai ales de cele de sfeclă de zahăr şi orez. Acum, asemenea plante ocupă suprafeţe tot mai importante, aducînd multor gospodării colective venituri de sute şi sute de mii de lei. Numai în doi ani, suprafaţa ocupată în regiunea Constanţa cu sfeclă de zahăr, de pildă, a crescut cu aproape 4.500 de hectare. Sînt gospodării agricole colective în regiune ca, de pildă, cele din Girliciu, Dăieni, Baia şi Săveni care au obţinut în acest an producţii de 30.000—40.000 kg de sfeclă de zahăr la hectar.

Eforturile colectiviştilor îndreptate spre dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective s-au concretizat, de asemenea, în importante succese obţinute pe tărîmul dezvoltării legumiculturii, al extinderii suprafeţelor cultivate cu vii şi pomi, al dezvoltării creşterii animalelor. Numeroase gospodării agricole colective realizează numai din sectorul zootehnic venituri de milioane de lei anual, dovedind astfel ce necesar izvor de venituri îl constituie acest sector de producţie. Gospodăriile colective şi-au mărit cu mult numărul construcţiilor zootehnice şi gospodăreşti, multe din ele, folosind condiţiile locale, au dezvoltat stupăritul şi piscicultura, altele şi-au creat diferite ramuri anexe, ca ateliere, cărămidării, vărării etc., toate acestea aducîndu-le importante cîştiguri băneşti.

Propria lor experienţă a dovedit colectiviştilor din regiunea Constanţa ce mare însemnătate are pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective şi în ultimă instanţă pentru îmbunătăţirea nivelului de viaţă al colectiviştilor, sporirea continuă a fondului de bază. După cum se ştie, fondul de bază este principalul izvor care alimentează creşterea avuţiei obşteşti. Grija pe care colectiviştii din această regiune, îndrumaţi de organizaţiile de partid, o acordă lărgirii fondului de bază se vede din faptul că în 1958 acesta a sporit, faţă de 1957, cu 87.000.000 lei; sînt perspective ca pînă la sfîrşitul acestui an fondul de bază să crească cu 100.000.000 lei faţă de anul trecut.

Succesele obţinute pe tărîmul dezvoltării multilaterale, al întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor colective au creat largi posibilităţi pentru creşterea continuă a nivelului de trai al colectiviştilor. In fiecare an, gospodăriile colective împart membrilor lor pentru munca depusă, însemnate cantităţi de produse şi, ceea ce este deosebit de important, sume tot mai mari de bani. Ele realizează importante venituri băneşti din vînzările de produse către stat, prin contractări şi achiziţii. Aceasta a făcut cu putinţă ca toate gospodăriile colective să împartă membrilor lor avansuri în bani lunare sau trimestriale. Sînt gospodării ca cele din Anadalchioi, Comana, Cobadin, Lanurile, Ţepeş Vodă, Tuzgun, Plopeni, Topraisar şi multe altele care dau între 8 şi 10 lei avans lunar la ziua-muncă.

Colectiviştii din regiunea Constanţa se mîndresc şi pe bună dreptate, cu realizările obţinute în domeniul întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor lor. Înmănunchind succesele, ei analizează însă şi lipsurile care mai există în unele sau altele din sectoarele de activitate. In ramura zootehnică, bunăoară, cu toate realizările deosebite obţinute în această privinţă, încărcătura de animale la suta de hectare este încă mică faţă de posibilităţile regiunii. E necesar, de asemenea, ca în toate gospodăriile colective să crească şi mai mult preocuparea pentru folosirea cît mai raţională a pămîntului, aplicarea regulilor ştiinţifice, descoperirea şi valorificarea tuturor rezervelor interne în scopul dezvoltării avuţiei obşteşti.

In anii care au trecut de la înfiinţarea primelor gospodării agricole colective din regiune, în cei doi ani de la terminarea completă a colectivizării agriculturii dobrogene, gospodăriile agricole colective din regiunea Constanţa s-au îmbogăţit cu o valoroasă experienţă în organizarea şi conducerea treburilor obşteşti. Din rîndurile colectiviştilor s-au format numeroase cadre de nădejde, preşedinţi de gospodării, brigadieri, tractorişti, ingineri agronomi şi zootehnişti. Prin grija partidului şi guvernului s-a întărit şi se întăreşte continuu baza tehnico-materială a agriculturii dobrogene. In regiune se află puternice gospodării agricole de stat care acordă sprijin gospodăriilor colective şi care, prin activitatea lor, le oferă un bun exemplu de gospodărire socialistă a treburilor. Există aşadar, toate condi-

(Continuare în pag. 4)

BULETINUL MUNCILOR AGRICOLE DE TOAMNĂ

- **Se impune grăbirea culesului porumbului şi a recepţionării sfeclei de zahăr**
- **Treierişul orezului trebuie mult grăbit**
- **Sînt posibilităţi ca însămînţările să fie terminate în scurt timp**

In ultima săptămînă timpul a fost în general favorabil muncilor agricole de toamnă. Porumbul a fost recoltat în procent de 93 la sută, sfecla de zahăr 74 la sută, cartofii 98 la sută, iar orezul 88 la sută.

Aceste procente arată că rezultatele obţinute nu sînt pe măsura posibilităţilor existente. Porumbul trebuia să fie complet recoltat pînă la data la care ne aflăm. Dar în regiunile Galaţi şi Constanţa, el a fost cules în procent de numai 73 şi respectiv 75 la sută. Gospodăriile de stat din regiunile Stalin, Hunedoara, Autonomă Maghiară, Bacău şi Galaţi, abia au realizat la recoltatul porumbului procente între 52—69 la sută.

In ce priveşte sfecla de zahăr este necesar să se acorde toată atenţia transportului, predării şi însilozării. Din cele peste 2.500.000 tone recoltate pînă acum, au fost recepţionate numai 1.274.230 tone, ceea ce înseamnă că peste un milion de tone de sfeclă de zahăr recoltată se află încă pe cîmp sau în gospodării. Cu un asemenea ritm de recepţionare înseamnă că ne mai trebuie încă 7—8 săptămîni pentru preluarea integrală a sfeclei de zahăr.

Deşi în ultima săptămînă s-a intensificat recoltatul orezului, treierişul acestei plante continuă să se desfăşoare nesatisfăcător, îndeosebi în regiunile Galaţi, Ploeşti şi Bucureşti. Se impune deci, ţinînd seama de timpul înaintat ca ritmul treierişului orezului să se dubleze.

Recoltatul strugurilor s-a făcut pe circa 70 la sută din suprafeţe.

Este nevoie ca în toate regiunile să fie sprijinită acţiunea de valorificare a strugurilor şi fructelor (prune şi mere) sector în care încă persistă deficienţe de organizare.

Pînă la 22 octombrie, în întreaga ţară s-au însămînţat cu grîu şi secară 83 la sută din suprafeţele planificate. Deşi conform graficelor stabilite pe regiuni însămînţările trebuiau să fie terminate pînă la 20 octombrie, ele nu au fost încă încheiate. Mult rămase în urmă cu această lucrare sînt îndeosebi regiunile Cluj — 65 la sută, Timişoara — 67 la sută, şi Stalin — 70 la sută. Aici e nevoie să fie folosite din plin forţele de lucru spre a se mări viteza zilnică de însămînţare.

Pînă în prezent s-au făcut arături adînci pe 70 la sută din suprafeţele planificate, faţă de 32 la sută cît se realizase anul trecut la aceeaşi dată. In general volumul de lucrări executat de S.M.T.-uri şi gospodării de stat la arături adînci a crescut.

Continuă să fie rămasă mult în urmă acţiunea de însilozare a nutreţurilor (s-a realizat abia 67 la sută din sarcina totală). Este necesar deci să fie intensificată şi această importantă acţiune.

Arăturilor adînci — atenţia cuvenită

In această toamnă, gospodăria agricolă de stat Minăstirea, raionul Olteniţa, a obţinut pe o suprafaţă de 650 de hectare o producţie medie de 4.076 de kg. de porumb ştiuleţi la hectar, iar la gospodăria agricolă de stat Băneasa din raionul Giurgiu, producţia medie de porumb la ha. pe 150 de hectare a fost de 4000 de kg. Recolte bune de porumb au mai obţinut şi gospodăriile de stat Urziceni, Dragalina şi altele. La obţinerea acestor producţii a contribuit mult însămînţarea porumbului în teren bine fertilizat şi arat adînc în toamna anului trecut. Cunoscînd din practică rolul pe care-l au arăturile adînci de toamnă în sporirea producţiei, gospodăriile mai sus arătate au trecut în aceste zile la pregătirea terenului ce urmează să fie cultivat în primăvară. Astfel, gospodăria agricolă de stat Minăstirea, a executat pînă la 25 octombrie arătură adîncă pe mai bine de 600 de ha., Dragalina pe 1.100 de ha. etc. Bine stau cu executarea arăturilor adînci de toamnă şi gospodăriile agricole de stat Ivăneşti şi Ion Roată. Prima a arat adînc 1.600 de ha., iar a doua 910 ha.

Sînt însă în regiunea Bucureşti şi gospodării agricole de stat unde arăturile adînci de toamnă se desfăşoară anevoios cu toate că există posibilităţi pentru grăbirea lor. Mult rămasă în urmă cu executarea arăturilor adînci de toamnă este, între altele, gospodăria agricolă de stat Mărculeşti. Ea a arat pînă acum cîteva zile abia 220 de ha. de teren din suprafaţa de aproape 1.200 de ha. planificate pentru a fi însămînţate în 1960 cu porumb şi alte culturi prăşitoare. La fel, rămase în urmă sînt şi gospodăriile agricole de stat Tărtăşeşti, unde planul arăturilor adînci de toamnă era îndeplinit sîmbătă în procent de numai 12 la sută, Frumuşica 9 la sută, Fundeni 6 la sută, Pietroşani 7 la sută etc. Atît aceste gospodării cît şi cele care n-au fost numite aci, dar sînt în urmă cu arăturile adînci de toamnă au datoria ca în zilele următoare să dea toată atenţia acestei lucrări, folosind toate tractoarele disponibile. Trebuie făcute arături adînci, cît mai adînci cu putinţă; adîncimea arăturii fiind un factor important de sporire a producţiei. Executarea arăturilor adînci de toamnă, calitatea lor, trebuie să constituie în momentul de faţă una din cele mai importante sarcini pentru conducerea fiecărei gospodării. Numai astfel unităţile agricole de stat pun baze trainice recoltelor anului ce vine.

B. GHEORGHE

Sarcinile gospodăriilor de stat în mărirea producţiei de grîu

Prof. univ. BUCUR ŞCHIOPU,
adjunct al ministrului Agriculturii şi Silviculturii

Insemnătatea dezvoltării culturii cerealelor şi în mod special a grîului în patria noastră a fost subliniată în repetate rînduri prin documentele de partid. Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, la Congresul fruntaşilor din gospodăriile agricole colective ţinut în mai 1953, spunea: „Problema ridicării producţiei agricole şi a obţinerii unei cantităţi din ce în ce mai mari de cereale-marfă este în momentul de faţă o problemă de cea mai mare importanţă pentru mersul nostru înainte spre socialism. Ea este veriga principală în sistemul întregii producţii agricole, pentru că de rezolvarea ei depinde rezolvarea în bune condiţii a aprovizionării populaţiei oraşelor, a dezvoltării creşterii vitelor, a cultivării plantelor industriale şi a culturilor speciale care dau materii prime pentru industrie".

Necesitatea şi însemnătatea ridicării producţiei de grîu derivă din faptul că în condiţiile ţării noastre grîul este principala cereală panificabilă. Ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii a făcut ca, spre deosebire de trecut, în anii regimului de democraţie populară, pîinea să devină un aliment obişnuit de bază atît la sate cît şi la oraşe.

Congresul al doilea al P.M.R. a trasat gospodăriilor agricole de stat sarcina de a deveni mari producătoare de cereale, carne şi lapte, de a extinde, în special cultura grîului şi a porumbului, de a asigura obţinerea unor producţii mereu sporite la hectar şi de a reduce continuu preţul de cost al produselor; gospodăriile de stat trebuie să devină astfel principalul furnizor al fondului centralizat de stat.

Odată cu înlocuirea sistemului de cote obligatorii, prin organizarea schimbului între oraş şi sat pe baze comerciale, a crescut mult însemnătatea culturii grîului în cadrul gospodăriilor agricole de stat. Gospodăriilor agricole de stat le revine sarcina de cinste şi răspundere de a forma principalul izvor şi rezervă sigură de aprovizionare a clasei muncitoare cu pîine.

Răspunzînd sarcinii trasate de partid, gospodăriile agricole de stat au mărit continuu suprafeţele cultivate cu grîu. Suprafaţa însămînţată cu această plantă a crescut de la 98.309 ha în 1949 şi 186.818 ha în 1955, la 365.136 de ha în 1959, iar greutatea specifică a culturii grîului, din totalul suprafeţei arabile de care dispun gostaturile, de la 25 la sută în 1949 şi 27 la sută în 1955, la 35 la sută în 1959. In mod paralel, a crescut şi producţia medie la hectar şi anume, de la 645 kg/ha în 1949 şi 1.341 kg/ha în 1955 la 1678 kg/ha în 1959. Producţia mijlocie realizată la hectarul cultivat cu grîu în cadrul gospodăriilor agricole de stat a fost, în perioada anilor 1949—1959, cu 150—350 kg mai mare faţă de media respectivă pe ţară. Pe temeiul acestei creşteri — a suprafeţelor cultivate şi a producţiei medii la hectar — s-au mărit şi cantităţile de grîu livrate fondului centralizat; astfel, dacă în anul 1949 s-au predat statului 41.104 tone, iar în 1955 170.794 tone, în anul 1959 s-au predat 520.000 tone. Raportînd la 100 ha teren, gospodăriile agricole de stat au predat 10,3 tone în 1949, 22,0 tone în 1955 şi 47,2 tone în 1959. In felul acesta, aportul gospodăriilor agricole de stat la formarea fondului centralizat a crescut.

Alături de mărirea suprafeţelor cultivate şi a producţiei medii la hectar, este esenţial şi faptul creşterii numărului de gospodării care, pe suprafeţe din ce în ce mai întinse, realizează producţii mari. Astfel, dacă în anul 1958, un număr de 29 gospodării agricole de stat au realizat, pe circa 15.000 ha, o producţie medie de 2.000—2.500 kg grîu la ha şi alte 130 gospodării, pe 200.000 ha, o producţie medie de 1.500—2.000 kg grîu la ha, în anul 1959, 136 gospodării agricole de stat, răspîndite în toate regiunile ţării au obţinut pe peste 100.000 ha, producţii medii între 2.000—2.500 kg la ha şi chiar mai mari de 2.500, iar alte 142 gospodării pe 160.000 ha producţii medii între 1.500—2.000 de kg la ha.

In toate regiunile agro-naturale ale ţării, gospodăriile agricole de stat fruntaşe au obţinut producţii ridicate. Aşa după cum a arătat tovarăşul

(Continuare în pag. 4-a)

Pentru a şasea oară Steagul roşu de întreprindere fruntaşă

Săptămîna trecută colectivul Uzinelor „Semănătoarea" din Capitală, a primit într-un cadru festiv pentru a şasea oară Steagul roşu de întreprindere fruntaşă pe ramură al Ministerului Industriei Grele şi Comitetului Central al Sindicatelor pe ramură.

Sporindu-şi eforturile pentru a aduce o contribuţie şi mai mare la mecanizarea agriculturii, muncitorii, inginerii şi tehnicienii de la această întreprindere au depăşit planul producţiei globale pe primele şase luni ale anului cu 3,3 la sută, iar planul de creştere a productivităţii muncii pe fiecare salariat cu 2,1 la sută.

Recolte BOGATE

110.000 kg. sfeclă de zahăr la ha.

Anul acesta, muncitorii gospodăriei agricole de stat Periam, regiunea Timişoara, au cultivat între alte culturi şi 60 ha. cu sfeclă de zahăr, pe care le-au irigat.

Executînd lucrările de pregătire a terenului, însămînţat şi întreţinere la vreme, potrivit regulilor agrotehnice, gospodăria a obţinut în medie la hectar 60.000 kg. sfeclă de zahăr. De pe un lot de 2 ha, lucrate de către membrii brigăzii conduse de Ion Arescu, s-au obţinut 220.000 kg. sfeclă, adică 110.000 kg. la hectar.

Peste 27.000 kg. porumb ştiuleţi la ha.

La gospodăria agricolă de stat Sălard — regiunea Oradea, au fost organizate în acest an trei loturi experimentale cultivate cu porumb şi cartofi pe care s-au aplicat cu grijă metodele înaintate agrotehnice. De pe primul lot, cultivat cu porumb, s-au obţinut 27.580 kg. ştiuleţi la hectar. De pe celelalte două loturi s-au realizat 55.956 şi respectiv 64.012 kg. cartofi la hectar.

45.000 kg. cartofi la hectar

Datorită aplicării pe scară largă a metodelor agrotehnice înaintate, gospodăriile de stat din regiunea Stalin au obţinut anul acesta — cu toate condiţiile climaterice nefavorabile — recolte bogate de cartofi. La gospodăria de stat Hălchiu, de exemplu, s-a obţinut o producţie medie la ha. de 21.000 kg. cartofi, iar de pe unele suprafeţe s-au recoltat 40—45.000 kg. cartofi la ha.

Toamna la G.A.S. Costeşti-Vale

Toamna aceasta a adus belşug de produse şi la gospodăria agricolă de stat Costeşti-Vale, raionul Titu. Sfecla de zahăr, de pildă, a dat o producţie de 33.000 kg. la hectar (foto 1), iar la cultura de varză s-a obţinut o producţie de 30.000 kg la ha (foto 2), faţă de 21.000 kg. cît era planificat. O dată cu strînsul recoltei, mecanizatorii gospodăriei pun baze producţiilor anului viitor (foto 3).

Foto: C. DUMITRU


1


2


3

ÎN REGIUNEA TIMIŞOARA

SĂ FIE TERMINATE GRABNIC ÎNSĂMÎNŢĂRILE

O vizită făcută zilele trecute prin cîteva din raioanele regiunii Timişoara ne-a dat posibilitatea să constatăm că şi aici gospodarii harnici dau zor să termine însămînţările cît mai repede.

Acolo unde a existat o bună organizare a muncii, unde colectiviştii, întovărăşiţii şi mecanizatorii au fost mobilizaţi să folosească cu cît mai multă chibzuială timpul şi mijloacele de lucru, rezultatele sînt bune. Gospodăria colectivă din Tisa Nouă, raionul Arad, de pildă, mobilizînd toate forţele de muncă a izbutit ca într-un timp scurt să recolteze cele 300 de hectare cu porumb, să elibereze terenurile şi concomitent să pregătească terenul şi să însămînţeze cu grîu 360 de hectare, faţă de 350 cît avea în plan. De asemenea, pînă la 22 octombrie terminaseră însămînţările de toamnă şi o serie de gospodării agricole de stat din regiune, ca cele din Ceala, Zăbrani, Voiteni, Tomnatec etc.

Din păcate însă, exemple ca cele de mai sus nu sînt prea multe în regiunea Timişoara. Nu toate unităţile agricole de stat şi cooperatiste au înţeles că de însămînţarea la vreme a cerealelor păioase depinde în bună măsură soarta recoltei anului viitor. Aşa se face că deşi ne aflăm într-o perioadă cînd epoca optimă de semănat a orzului, grîului, şi secarei este deja depăşită, în regiune mai sînt întinse suprafeţe care încă nu au fost însămînţate. Pînă la 22 octombrie, pe întreaga regiune se realizase numai 68 la sută din planul însămînţărilor de toamnă, din care cu grîu şi secară doar 66,7 la sută. Insămînţările se desfăşoară cu slabe rezultate în toate sectoarele, realizări cu totul nesatisfăcătoare fiind îndeosebi în cadrul întovărăşirilor agricole, care pînă la data amintită mai sus semănaseră abia 43 la sută din suprafeţele planificate.

Cu excepţia raionului Jimbolia, unde existînd o mai bună organizare semănatul păioaselor este pe sfîrşite, în restul raioanelor nici în aceste zile nu se reuşeşte să se îndeplinească viteza zilnică la arat şi semănat. In raionul Timişoara, bunăoară, raion deservit de patru S.M.T.-uri cu un număr de 239 de tractoare, în zilele de 21 şi 22 octombrie nu s-a realizat decît 60—65 la sută din viteza zilnică stabilită în raport de mijloacele de lucru existente. Şi mai slab se prezintă lucrările în cadrul gospodăriilor agricole de stat din regiune, care, deşi sînt dotate cu utilaje suficiente şi moderne (aproape 2.400 de tractoare) în ultima săptămînă n-au realizat nici 30 la sută din viteza zilnică de lucru.

Una din principalele cauze care ţine în loc bunul mers al însămînţărilor este aceea că în unele raioane ale regiunii Timişoara se întîrzie în mod nejustificat cu eliberarea terenurilor şi îndeosebi a acelora care au fost cultivate cu porumb. In raioanele Caransebeş, Orşova şi Lugoj, de pildă, mai există încă în prezent sute de hectare de pe care nu au fost tăiaţi cocenii de porumb. Nu e de mirare că în aceste raioane şi însămînţările merg slab (pînă la 22 octombrie în raionul Caransebeş se însămînţase numai 36,4 la sută din plan, iar în raionul Orşova 44,7 la sută). Fără îndoială că neeliberarea terenurilor face ca în unele locuri tractoarele să nu poată lucra zile întregi, cum s-a întîmplat, de exemplu, în comuna Livada, raionul Arad, unde tractoarele trimise de S.M.T. Curtici nu au putut fi folosite două zile pentru că nu exista teren eliberat, iar în a treia zi nu s-a semănat nimic din lipsă de teren pregătit. Şi, acesta nu este desigur singurul caz.

De asemenea, la baza rămînerii în urmă a regiunii Timişoara cu însă-

V. POMPILIU

(Continuare în pag. a 3-a)

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Soiuri sovietice în agricultura noastră

Una din metodele agrotehnice avansate care ne ajută să obținem producții mari și de calitate superioară este folosirea semințelor de soi cu o mare capacitate productivă și adaptate diferitelor condiții pedoclimatice din țara noastră.

Experiența și practica au dovedit că factorul sămînța de soi contribuie cu 15—20 la sută la sporirea producției la hectar și uneori chiar mai mult.

Pentru a găsi soiuri de plante agricole mai valoroase decît cele existente în cultură, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a primit în ultimii ani, ca urmare a activității de colaborare, un mare număr de soiuri din toate țările dar mai ales din țările socialiste. Un sprijin deosebit în direcția introducerii în cultură a unor soiuri dintre cele mai valoroase l-am primit din partea marii noastre prietene, Uniunea Sovietică. Acest sprijin reflectă odată mai mult relațiile de colaborare și într-ajutorarea frățească ce există între țările lagărului socialist. Numai în ultimii ani din Uniunea Sovietică am primit un număr de 510 soiuri de diferite plante agricole dintre care: 170 soiuri de pomi fructiferi, 96 de legume, 75 de grîu, 59 de in (fuior și ulei), 25 de soia, 14 de floarea-soarelui și 71 aparținînd altor plante de cultură. Majoritatea soiurilor sovietice primite provin din sudul Ucrainei și Krasnodar, regiuni cu condiții naturale asemănătoare celor de la noi.

In afară de acest material biologic, din uriașa colecție de soiuri și plante VIR din Leningrad am primit un număr apreciabil de soiuri și specii sălbatice pentru hibridări îndepărtate și interspecii, la cartofi, grîu de toamnă, sfeclă de zahăr etc. De asemenea din colecția VIR, Institutul nostru de cercetări pentru cultura porumbului a primit zeci de linii autopolenizate, forme androsterile și scheme pentru producerea de sămînță dublă hibridă de porumb.

Dintre soiurile de semințe primite din U.R.S.S. în ultimii ani, un număr însemnat au fost raionate și se găsesc în cultură în gospodăriile agricole socialiste, contribuind la obținerea de producții mari și de calitate. Vom aminti mai jos numai cîteva dintre aceste soiuri: Odessa 16 la grîul de toamnă, Lutescens 62 și Arnăut de Nemerci la grîul de primăvară, hibridul dublu de porumb VIR 42, soiurile VNIIMK 8931, VNIIMK 6540 și Armavir 8497 la floarea-soarelui, soiurile Odessa 1, nr. 1298 și 611 B la bumbac, Vros 508 la orez, Krasnodareț la tomate etc.

Soiurile sovietice introduse în cultură au contribuit în mod substanțial la ridicarea producției noastre agricole. Ajutorul de nădejde frățesc, al oamenilor de știință și practicienilor din agricultura Uniunii Sovietice ne dă astfel putința să folosim într-un viitor apropiat numai semințe de soi dintre cele mai valoroase, mijloc important de sporire continuă a producției în agricultură.

Ing. A. DAN
din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Cartea sovietică

Leonid Leonov: SKUTAREVSKI

(E.S.P.L.A — Cartea Rusă)

Autor binecunoscut al romanelor „Bursucii", „Soți", „Pădurea rusească", Leonid Leonov și-a cîștigat de mult prețuirea tuturor iubitorilor literaturii sovietice. In scrisul său, tradițiile realismului critic rus cunosc îmbogățirea umanistă, deschiderea largă de orizont, maturitatea militantă, proprie scriitorului socialist.

Leonid Leonov în opera căruia problemele intelectualității constituie tema favorită, abordează și în „Skutarevski" aceeași problematică. Procesul de transformare al unui mare savant, ruperea lui de lumea și mentalitățile burgheze, apropierea treptată de comuniști și în cele din urmă depășirea tuturor contradicțiilor prin aderarea entuziastă la proiectele științifice și economice ale Puterii Sovietice — iată esența romanului.

Firește, nu e de loc vorba de un proces simplu, linear. Prozatorul descrie pe îndelete, cu subtilitate analitică evoluția cărturarului, frămîntările și dezbaterile lui interioare. Iar pentru a face și mai explicit artistic acest drum regenerator care îl scoate pe Skutarevski din „turnul de fildeș" al viselor sale științifice, pentru a situa gîndirea lui creatoare pe terenul ferm al realității, autorul reface expresiv tabloul epocii, al acelei perioade cunoscute sub numele de N.E.P. Omul de știință silit odinioară, în regimul țarist, să fie prizonierul mercantilismului afaceriștilor care îl finanțau (dar și stinghereau cercetările), este numit de însuși Lenin, în fruntea Institutului de fizică creat special pentru a-i oferi lui Skutarevski toate posibilitățile de lucru. Marele savant se adîncește în studii teoretice menite însă de astă-dată să găsească rezolvarea problemei de acut interes practic — a transportului energiei electrice la mari distanțe.

Eforturile lui Skutarevski sînt nu o dată sabotate de unii colaboratori ostili socialismului, dar el, va învăța și din greșeli. Va înțelege că izolarea de activitatea obștească servește numai dușmanului. Dezamăgirea experienței eșuate nu-l va descuraja. Skutarevski a priceput între timp, care îi sînt îndatoririle și sufletește el simte cum primenirile din jur îl întineresc, îl despart definitiv de trecut și îl călăuzesc pe drumurile noi, luminate de poezia viitorului.

Este marele merit al romanului prezentarea convingătoare a transformărilor prin care trece personalitatea eroului. Semnificația politică a acestui proces este limpede: numai socialismul asigură omului muncitor, înflorirea sa deplină, realizarea sa pe plan profesional, moral și politic.

Dacă Skutarevski n-ar fi simțit alături sprijinul comuniștilor, dacă el n-ar fi trăit în realitatea sovietică, ar fi rămas prizonierul căutărilor sale infructuoase, al zbuciumului sterp. Dar socialismul l-a redat pe Skutarevski propriei sale meniri, aceea de a îmbogăți tehnica, de a ușura truda oamenilor, smulgînd naturii cît mai multe resurse, explicîndu-i tainele.

Și este sigur că și Skutarevski a pregătit „asaltul cerului", cucerirea cosmosului...

H. ZALIS

Un nou șantier al tineretului

La stațiunea viticolă Murfatlar, regiunea Constanța, a fost deschis un nou șantier al tineretului pentru plantarea unei suprafețe de 30 ha cu viță de vie pe coastele deluroase, pînă acum nefolosite. In primele zile, pe noul șantier au lucrat peste 300 de tineri de la diferite întreprinderi din orașul Constanța, care au săpat și pregătit pentru plantare o bună parte din această suprafață.

Cartea — ajutor prețios al lucrătorilor din agricultură

Pe colectiviștii, muncitorii din gospodăriile de stat și S.M.T.-uri din raionul Medgidia, studierea cărților îi ajută mult să lucreze pămîntul după regulile agrotehnice. Bibliotecile care funcționează pe lîngă căminele culturale sătești și gospodăriile agricole colective au fost frecventate de la începutul anului pînă în prezent de 24.993 de cititori față de 15.858 cîți au împrumutat cărți în aceeași perioadă a anului 1958, iar cărțile citite se ridică la 93.000 volume, față de numai 61.425 în anul trecut.

Printre bibliotecile de pe lîngă căminele culturale cu rodnică activitate amintim pe cea din comuna Mihail Kogălniceanu, care a sporit pînă acum numărul de cititori la peste 3.000 față de 2.100 cîți erau în anul trecut iar cărțile citite la 18.486 față de 17.010 în 1958.

Pentru activitatea sa rodnică biblioteca din Mihail Kogălniceanu a obținut anul acesta locul II pe regiune.

Rezultate foarte bune în munca cu cartea au obținut și bibliotecile din comunele Rasova, Cernavodă, Dorobanțu, biblioteca de pe lîngă gospodăria agricolă colectivă Valul Traian, precum și altele.

ȘTEFAN CONSTANTIN
corespondent

Excursii în Capitală pentru oamenii muncii de pe ogoare

O. N. T.-Carpați organizează, începînd din această săptămînă, excursii în Capitală pentru țăranii colectiviști și muncitori din gospodăriile agricole de stat din regiunile țării.

In timpul acestor excursii, care durează două zile, se vor vizita cu autocare orașul, Pavilionul de mostre de mărfuri, Muzeul romîno-rus, Muzeul de istorie a partidului, o mare întreprindere industrială. In program este cuprinsă și vizionarea unui spectacol.

Pentru noul an de învățămînt agrozootehnic de masă

E o preocupare intrată de cîțiva ani încoace în obiceiul multor țărani muncitori. Iarna, în fiecare seară casele laborator, sălile de clasă se umplu din nou. Un mulaj secțiune în bob de grîu, lădițe cu diverse feluri de pămînt — tipuri de sol, le spun specialiștii — o frunză uriașă, tot mulaj, sînt așezate pe catedră. Incep orele de curs, de astă-dată cu oameni în toată firea dornici să afle cît mai multe din tainele lucrării pămîntului. Mii de ingineri și tehnicieni agronomi, zootehniști, medici veterinari, profesori de științele naturii, explică cu răbdare acestor oameni setoși de învățătură de ce cutare soi de grîu sau de porumb e bun, de ce cutare nu, ce însemnătate au prașilele și de ce nu-i bună rarița...

Așadar, în curînd va începe studiul în cercurile agrozootehnice. Despre această problemă am stat de vorbă deunăzi cu inginerul Ion Olteanu, șeful secției agricole a raionului Costești. Tovarășul Olteanu cunoaște bine raionul, în care muncește de cîțiva ani. Așa încît prevederile sale asupra felului cum se va desfășura învățămîntul în raion, sînt, firește, cu atît mai întemeiate.

Problemele care trebuiesc în primul rînd rezolvate privesc găsirea unor săli destul de încăpătoare pentru a cuprinde pe toți cei dornici să învețe, și hotărîrea lectorilor de a se ține de treabă. Cît despre cursanți, nici o grijă! Nu vor putea fi cuprinși toți. Unele referiri la felul cum s-a desfășurat învățămîntul în iarna trecută sînt necesare. Analiza și curmarea lipsurilor care s-au făcut simțite atunci vor contribui atît la respectarea programului de învățămînt cît, mai ales, la obținerea unor rezultate calitativ superioare. La cele 92 de cercuri au participat peste 3.000 de țărani muncitori. De subliniat că prezența la cursuri a fost constant bună, în majoritatea cercurilor nu mai jos de 70 la sută. Tot așa în majoritatea cercurilor au fost predate cele 16 lecții prevăzute. Exemple bune sînt numeroase. Multe lucruri folositoare au învățat cursanții, colectiviști și țărani muncitori cu gospodărie individuală, din comunele: Mozăceni, Strîmbeni, Miroși, Gliganu, Suseni și multe altele. Dar nu aspectele pozitive trebuie subliniate cu deosebire. Lichidarea lipsurilor care s-au făcut simțite merită atenția principală.

Iată cîteva dintre aceste lipsuri. Unii dintre tehnicienii agronomi însărcinați cu predarea lecțiilor au dovedit lipsă de conștiinciozitate nerespectînd îndatoririle. Printre aceștia sînt tehnicienii Teofil Boldoi din comuna Căldăraru, Ciocan Stelian de la Fîlfani și, cu o mențiune critică specială Șerban Viorica din comuna Stolnici. Aceștia și alți cîțiva au predat primele 2-3 lecții apoi au început să le amîne. Și le-au tot amînat pînă cînd țăranii muncitori înscriși la cursuri s-au lăsat păgubași.

De menționat că în raion sînt 30 de tehnicieni și 5 ingineri agronomi. Ei pot cuprinde foarte bine cele 31 de comune ale raionului dat fiind că lecțiile se țin cîte una pe săptămînă. Se încearcă justificarea — și curios, aceasta o fac tocmai cei delăsători — că raionul avînd peste 50 de sate, nu toate cercurile pot avea continuitatea cuvenită în ținerea lecțiilor. Justificare neîntemeiată ținînd seama de faptul că satele fiind apropiate între ele un lector poate ține fără dificultate chiar două lecții pe săptămînă. Doar în timpul iernii aceasta este principala îndatorire a cadrelor din agricultură! Fără să mai socotim că sînt și profesori de științele naturii de la școlile de 7 ani dornici să ia parte la pregătirea agrotehnică a țăranilor muncitori. In afară de lipsa principală, de preocupare pentru soarta cercurilor constatată la unele cadre tehnice, o altă lipsă privește dezinteresul cu care comitetele executive ale unor sfaturi populare comunale — Fîlfani, Căldăraru — au privit cercurile agrozootehnice. Ele nu s-au îngrijit ca să se asigure lemnele necesare încălzirii sălilor și nu au ajutat la anunțarea cursanților atunci cînd au fost solicitate. Se înțelege că numai strînsa legătură a lectorului cu organele locale, sprijinul pe care acestea trebuie să i-l dea, pot garanta într-o măsură foarte însemnată reușita studiului.

Invățînd din lipsurile anului trecut, este necesar ca încă de pe acum să se treacă la recrutarea cursanților, numirea lectorilor și stabilirea sălilor de studiu astfel ca întregul ciclu de lecții să poată fi predat la timp și bine.

M. IORDACHE

EDITURA POLITICĂ ÎMPLINEȘTE 15 ANI DE RODNICĂ ACTIVITATE

Inființată imediat după eliberarea țării noastre de sub jugul fascist, Editura politică a desfășurat an de an o activitate bogată publicînd astfel, în cei 15 ani de existență, peste 5.600 de titluri într-un tiraj de peste 165.000.000 exemplare, ceea ce reprezintă o contribuție de mare însemnătate la răspîndirea învățăturii marxist-leniniste în țara noastră.

Editura politică a tipărit în fiecare an, zeci de lucrări ale clasicilor marxism-leninismului, documente ale partidului nostru și lucrări ale conducătorilor de partid și de stat din țara noastră, documente ale P.C.U.S. și ale altor partide comuniste și muncitorești, lucrări ale conducătorilor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și ale conducătorilor partidelor comuniste și muncitorești din alte țări. In Editura politică au văzut lumina tiparului, de asemenea, sute de cărți privind probleme ale construcției de partid și de stat, lucrări pentru învățămîntul de partid, studii și materiale de popularizare a problemelor de economie, filozofie, istoria patriei și a partidului nostru, și istoria mișcării muncitorești internaționale etc.

De la înființare pînă azi, în Editura politică au apărut 145 de titluri din lucrările clasicilor marxim-leninismului însumînd un tiraj de peste 7.400.000 de exemplare. Printre acestea 38 de volume Opere și 65 diferite lucrări ale lui V. I. Lenin într-un tiraj total de peste 5 milioane exemplare, 6 Opere Marx-Engels și 36 diferite lucrări ale lui Marx și Engels într-un tiraj total de 2.400.000 de exemplare.

Editura politică tipărește în fiecare an, pe lîngă celelalte domenii amintite, lecții, consultații, broșuri, în sprijinul acelora care studiază în învățămîntul de partid. In cei 15 ani de activitate editorială, au apărut 319 asemenea lucrări într-un tiraj total de 25.657.000 exemplare.

Un mare volum de lucrări, 2.278 de titluri într-un tiraj de circa 20 milioane exemplare au fost tipărite în limbile minorităților naționale din țara noastră.

In anii regimului de democrație populară cartea politică cunoaște o tot mai mare răspîndire ca urmare a interesului profund cu care clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea își însușesc ideologia marxist-lenininstă.

Activitatea rodnică a Editurii politice în cei 15 ani de activitate a constituit un mijloc puternic pentru răspîndirea genialelor idei ale marxism-leninismului, tezaur inepuizabil de experiență revoluționară, pentru cunoașterea și însușirea de către oamenii muncii din țara noastră a politicii Partidului Muncitoresc Romîn.

PENTRU Fondul central al statului

CIFRE ATOTGRĂITOARE

In toamna acestui an magazinele cooperativelor sătești s-au aprovizionat cît se poate de bine cu mărfuri de larg consum cerute de către țăranii muncitori. Valoarea confecțiilor, încălțămintei, mărfurilor alimentare repartizată în acest sezon la sate este cu circa 200 milioane lei mai mare decît a celor trimise în toamna anului trecut, cooperativelor sătești.

Totodată, membrii gospodăriilor colective, ai întovărășirilor agricole și țăranii muncitori cu gospodărie individuală trimit oamenilor muncii de la orașe cantități tot mai mari de produse agricole. In cursul celui de al 3-lea trimestru al anului în curs, au fost preluate de la producători, conform contractelor încheiate, cu circa 200.000 tone de grîu, 20.000 tone legume și 5.000 tone de cartofi mai mult ca în aceeași perioadă a anului trecut.

In același timp, s-au achiziționat și mari cantități de ouă, păsări, miere de albine, fructe etc.

UN NOU DISPENSAR



De curînd în comuna Sîrbi, raionul Marghita, a fost dat în folosință un nou dispensar

Cum sînt salarizați îngrijitorii-mulgători

Mulți muncitori din gospodăriile agricole de stat se interesează de prevederile noului regulament de salarizare și premiere a muncitorilor și șefilor de brigăzi din gospodăriile agricole de stat. Cu articolul de față începem să răspundem la problemele ce-i interesează.

RĂSPUNDEM cititorilor

Pentru îngrijitorii de animale există trei categorii de salarizare în funcție de importanța speciei de animale ce o deservesc și natura producției. Ingrijitorii-mulgători se încadrează în categoria a treia primind pe lîngă salariul tarifar lunar de 500 de lei, și plată pentru unitatea de produs obținut de la animalele deservite. Astfel, în afară de salariul tarifar, îngrijitorul-mulgător primește 0,10 lei pentru fiecare litru de lapte muls. In gospodăriile agricole de stat unde în mod excepțional se practică alăptarea naturală, îngrijitorii-mulgători îngrijesc și viței ce provin de la vacile deservite. Pentru aceasta primesc plată în acord pentru vițeii îngrijiți și, corespunzător numărului de viței, cotă aparte din salariul tarifar fix pe care-l are îngrijitorul vițelar.

Pe lîngă salariul tarifar și plata pentru unitatea de produs îngrijitorii-mulgători primesc și premii. Astfel, mulgătorul primește pînă la 0,30 lei pentru fiecare litru de lapte muls peste plan anual și pînă la 50 de lei pentru fiecare vacă rămasă gestantă în primul sau al doilea ciclu de călduri. Premiile se plătesc numai după constatarea gestației, pe baza evidenței precise a datei montei.

Premiile ce se acordă mulgătorilor nu pot depăși 5 salarii medii lunare realizate. Ele se acordă pe baza documentelor de evidență primară și a evidenței contabile. Propunerea de premiere o face șeful de brigadă. Șeful secției stabilește premiul, iar conducerea gospodăriei o aprobă.

Norma de deservire a unui îngrijitor-mulgător se stabilește de către conducerea gospodăriei în raport cu condițiile locale concrete. Ea nu poate fi însă mai mică de 12 capete de vaci cu lapte.

Acum un exemplu de calculare a cîștigului pe care îl obține un mulgător. Să presupunem că i s-a fixat norma minimă de deservire și îngrijește de 12 vaci, iar planul de lapte pe cap de animal este de 3.000 litri anual. Dacă obține 4.500 de litri pe cap de vacă, iar toate vacile devin gestante pînă cel mai tîrziu în al doilea ciclu de călduri; mulgătorul primește timp de un an următoarele sume: 6.000 lei salariu tarifar, 3.600 lei plată pentru unitatea de produs, 5.400 de lei premiu pentru depășirea producției de lapte, și 600 lei premiu pentru vacile rămase gestante. Deci în total primește 15.600 de lei pe an. Lunar mulgătorul are așadar un cîștig de 1.300 de lei.

Se înțelege că veniturile unui mulgător sporesc prin îngrijirea unui număr de vaci mai mare decît norma minimă de deservire și prin sporirea producției. Nu sînt rare exemplele de mulgători care cîștigă lunar 2000 de lei și chiar mai mult.

Consfătuirea de producție operativă a dat roade

La gospodăria agricolă de stat Jegălia, regiunea Constanța, campania însămînțărilor era în toi. Brigăzile întîia, a treia și a patra de mecanizare completă lucrau de zor. Zilnic, ele înregistrau noi și noi succese la arături și însămînțări. La brigada a doua de mecanizare completă, treburile mergeau însă șchiopătînd. La un moment dat, atît arăturile cît și însămînțările se desfășurau foarte încet. Pe deasupra, nu erau nici tocmai de calitate, așa cum cereau regulile agrotehnice. De cele mai multe ori, băieții dintr-a doua începeau lucrul tîrziu, cînd soarele se ridicase de-acum de cîteva suliți pe albastrul cerului. Intrucît treburile nu mai puteau continua așa fiindcă ar fi dus la întîrzierea însămînțărilor, într-una din zile mecanizatorii din grupa a patra și a cincea sindicală au convocat o consfătuire de producție fulger, la care au fost invitați toți cei care fac parte din brigada a doua condusă de Barbu Boloniu. Nu le-a fost ușor tractoriștilor din brigada a doua să asculte dojenile aspre, dar drepte ale tovarășilor lor de muncă care au arătat că „brigada lui Boloniu, începe lucrul pe la orele 8—9 și uneori la 10 dimineața, iar seara tot ea este cea care lasă lucrul mai devreme. Unii dintre tractoriști fac multe deplasări în gol, consumînd astfel combustibil și carburanți fără rost. Apoi tractoriști ca, de pildă, Traian Zaharia pleacă deseori în timpul lucrului cu tractorul în sat de unde se înapoiază „pe mai multe cărări". La fel procedează și tractoristul Gheorghe Nicolae care, într-o bună zi luînd tractorul lui Șt. Barcaru, a plecat cu el în sat, a tras o dușcă la restaurantul cooperativei, iar la înapoiere spre brigadă a avut un accident..."

In tot timpul consfătuirii de producție, cei din brigada a doua, țineau capetele plecate. Se simțeau vinovați de faptele lor care nu încadrau cu renumele de fruntași cîștigat în campania de vară. Ei s-au angajat să-și schimbe complet atitudinea față de muncă urmînd exemplul muncitorilor din celelalte brigăzi care fac cinste numelui de tractorist.

Și băieții dintr-a doua s-au ținut de cuvînt. In curînd, pe panoul de onoare al gospodăriei figurau și chipurile lor. Brigada lor reușise să termine însămînțările printre brigăzile fruntașe. Ba încă a dat ajutor și altor brigăzi rămase în urmă. Brigada se găsește în frunte și la executarea ogoarelor adînci de toamnă.

Așadar, consfătuirea de producție a dat roade

ÎNDRUMARE PERMANENTĂ — REZULTATE BUNE

In raionul Fetești sînt 11 gospodării agricole de stat care dețin suprafețe întinse de teren; cele mai multe dintre ele dispun și de un dezvoltat sector zootehnic. Aceasta le permite să aducă o contribuție substanțială la formarea fondului central al statului cu cereale și produse animale.

La succesele pe care le obțin gospodăriile, contribuie de bună seamă și comitetele sindicale. Indrumate permanent de organizațiile de partid, ele desfășoară o largă activitate în rîndurile muncitorilor pentru îndeplinirea și depășirea planurilor de producție, pentru reducerea prețului de cost al produselor, precum și pentru realizarea de economii. Un ajutor prețios în muncă primesc comitetele de întreprindere din gospodăriile agricole de stat de la Consiliul sindical raional. Ajutorul e dat sub forme diferite. Astfel, de la începutul anului și pînă în prezent au fost organizate mai multe plenare ale Consiliului sindical raional la care au participat și președinții comitetelor de întreprindere din gospodăriile agricole de stat. In cadrul plenarelor s-a analizat, între altele și problema organizării și desfășurării întrecerii socialiste. De asemenea, în scopul generalizării experienței bune folosite de unele comitete de întreprindere din gospodăriile de stat, Consiliul sindical raional Fetești a organizat schimburi de experiență la nivelul raionului. Cel ținut în cursul lunii septembrie a.c. a avut tema: „cum muncesc comitetele sindicale din gospodăriile agricole de stat Jegălia și Fetești în problemele asigurării sociale și securitatea muncii". La acest schimb de experiență au participat președinții comitetelor sindicale și delegații cu asigurările sociale din comitetele de întreprindere ale unităților.

Din dările de seamă prezentate a reieșit că muncesc bine în această direcție comitetele sindicale din gospodăriile Fetești și Jegălia, care au reușit să ia toate măsurile în scopul creării unor condiții bune de trai. De exemplu, în gospodăria de stat Fetești, comisiile de cantină, de pe lîngă fiecare secție, s-au îngrijit ca alimentele introduse la gătit să fie cît mai bune, să aibă o valoare calorică cît mai ridicată, iar prețul meselor servite să fie cît mai mic. Aceeași preocupare a avut-o comitetul sindical și în ceea ce privește aprovizionarea de iarnă a muncitorilor, repartizarea spațiului locativ din incinta gospodăriei pentru muncitorii permanenți etc.

Roade bune a dat și schimbul de experiență organizat la gospodăria agricolă de stat Pietroiu de către Consiliul sindical raional împreună cu sfatul popular al raionului. Cu acest prilej, unității i s-a înmînat drapelul de fruntașă pe raion. La schimbul de experiență au participat toți secretarii organizațiilor de partid și U.T.M., președinții comitetelor sindicale, directorii și mulți muncitori fruntași din gospodăriile agricole de stat din raionul nostru. In cadrul schimbului de experiență s-au prezentat materiale care au scos în evidență rezultatele bune obținute de gospodăria Pietroiu în sectorul vegetal și zootehnic. S-a arătat astfel, cum a muncit această gospodărie de a reușit ca de pe o suprafață de 2.134 de ha. cultivate cu grîu să obțină o producție medie de 2.540 de kg. la ha., o cantitate de 1.409 hl. de lapte de vacă în loc de 1.337 cîți au fost planificați, precum și 2.232 de hl. de lapte de oaie în loc de 2.194 de hl. cît a avut în plan. Realizări însemnate s-au obținut și la reducerea prețului de cost al hantrului. Toate acestea au făcut ca pe întreaga gospodărie să se obțină pînă la 1 septembrie economii în valoare de peste 1.380.000 lei și un beneficiu de 5.100.000 lei.

Consiliul sindical al raionului Fetești a avut permanent în atenție îndrumarea comitetelor de întreprindere din gospodăriile agricole de stat în scopul realizării a cît mai multe economii. Datorită și acestui fapt, pînă zilele trecute, gospodăriile de stat din raionul nostru au realizat economii în valoare de peste 6.000.000 lei, din cele 10.000.000 lei cît s-au angajat. Fruntașe în această acțiune sînt în afară de G.A.S. Pietroiu și gospodăriile agricole de stat Cocargeaua, care au reușit să facă economii în valoare de 1.085.300 lei și Fetești cu 890.000 lei economisiți.

Multă atenție dă Consiliul sindical raional, comitetelor de întreprindere în direcția organizării și desfășurării muncii culturale în condiții cît mai bune. Astfel, trei din cele opt brigăzi artistice de agitație, care au participat la cel de al V-lea concurs al formațiilor artistice de amatori, au fost din gospodăriile de stat. In programele lor, brigăzile artistice de agitație au popularizat metodele bune folosite de fruntași în producție, satirizînd totodată pe cei codași. De exemplu, brigada artistică de agitație din gospodăria de stat Dudești a satirizat într-unul din programele sale metodele de muncă ale medicului veterinar care nu se ocupa în suficientă măsură de asistența veterinară a animalelor. Acesta pleca de multe ori la Constanța sau în alte părți, iar atunci cînd muncitorii din sectorul zootehnic îi cereau unele îndrumări nu le dădea. In urma criticii, acest tovarăș și-a schimbat atitudinea față de muncă și de oameni.

Cît privește popularizarea fruntașilor în producție comitetul sindical raional se preocupă ca comitetele de întreprindere să folosească stațiile de radioficare, panourile de onoare, gazetele de perete și consfătuirile de grupe sau pe unitate. Rezultate bune în direcția popularizării fruntașilor s-au obținut la gospodăriile de stat Pietroiu, Jegălia, și altele. Mai puțin la gospodăria de stat Fetești, care, atunci cînd pune fotografia unui muncitor fruntaș la panoul de onoare, nu dă explicații mai amănunțite pentru ce anume s-a evidențiat muncitorul respectiv, ce metode a folosit în muncă etc.

Ținerea cu regularitate a consfătuirilor de producție, unde se analizează modul în care muncitorii și-au îndeplinit sarcinile de producție și cum se desfășoară întrecerea socialistă, sînt, de asemenea, tot timpul în atenția comitetelor de întreprindere și a consiliului sindical raional. Mult interes se acordă consfătuirilor de producție în gospodăriile de stat Fetești, Jegălia, Dudești. Ca rezultat al consfătuirilor de producție majoritatea muncitorilor își îndeplinesc conștiincios sarcinile, nu absentează de la lucru, și îngrijesc cu mult simț de răspundere mașinile și animalele pe care le au în primire, contribuind astfel la îndeplinirea și depășirea planului de producție.

In prezent, comitetele de întreprindere din gospodăriile agricole de stat din raionul nostru mobilizează pe muncitori la executarea arăturilor adînci de toamnă și pregătirea minuțioasă a întreprinderilor pentru iarnă.

CONSTANTIN BANCIU
activist al comitetului raional P.M.R. Fetești

Din experiența S.M.T.-urilor fruntașe

SUCCESE DE SEAMĂ

Și în acest an mecanizatorii de la S.M.T. Hărman, regiunea Stalin, au contribuit, datorită executării unor lucrări de calitate, ca gospodăriile colective în raza cărora își desfășoară activitatea, să dobîndească recolte bogate. Gospodăriile colective din Cristian, Hărman, Hălchiu și Săcele, bunăoară, au obținut între 2321—3075 kg. grîu și între 2468—3070 kg. orz în medie la ha. Recolte bogate au obținut colectiviștii și la cultura sfeclei de zahăr, a cartofilor, cicoarei etc.

Pentru a putea deservi la timp și în bune condiții agrotehnice cele 19 gospodării colective și 33 întovărășiri agricole, conducerea stațiunii s-a îngrijit ca să asigure fiecărei unități cooperatiste forța mecanică de care are nevoie, — permanentizînd toate brigăzile de tractoare la locul de producție. Permanentizarea a permis ca tractoriștii să fie întotdeauna în mijlocul colectiviștilor și întovărășiților și să facă la vreme orice lucrare era necesară. Trebuie menționat îndeosebi faptul că pe lîngă obișnuitele lucrări din cîmp mecanizatorii de la S.M.T. Hărman au executat lucrări cu totul noi, printre care nivelatul mușuroaielor și curățatul pășunelor și finețelor.

Pentru a putea face față cu succes sarcinilor mari ce stau în fața stațiunii, atît în campaniile anterioare, cît și în actuala campanie, mecanizatorii au aplicat și aplică pe scară largă diferite metode înaintate de muncă. Îndeosebi, folosirea cuplurilor de mașini se bucură aici de o atenție deosebită. Pe ogoarele gospodăriilor colective lucrează în prezent cu mare randament (25—30 ha pe zi) 9 cupluri formate din cîte 3 semănători, 2 SK-16, ori altele formate din cîte 2 semănători IAR-511. Pe de altă parte la 22 de pluguri s-a montat a 4-a trupiță mare care lucrează zilnic cu o productivitate mărită cu 33 la sută față de plugul cu 3 trupițe. Ceea ce mai trebuie subliniat este faptul că pe lîngă randamentul sporit ce se obține în exploatarea mașinilor, folosirea cuplurilor de semănători și a plugurilor cu patru trupițe permite realizarea de mari economii la combustibil. Pînă acum S.M.T. Hărman a economisit nu mai puțin ca 8,3 vagoane de carburanți.

Arătam la început că prin calitatea bună a lucrărilor ce le execută mecanizatorii de aici pe terenurile unităților deservite, acestea au obținut producții sporite la hectar. Despre calitatea lucrărilor ce o execută tractoriștii în aceste zile de toamnă, am stat de curînd de vorbă cu tov. Ilie Căpățînă, președintele gospodăriei colective „11 Iunie" din comuna Hălchiu. „Cît privește calitatea lucrărilor — spunea președintele — cei 9 tractoriști din brigada a II-a, condusă de șeful de brigadă Reip Willi, se străduiesc să fie la înălțimea cerințelor. La pregătirea terenului, de pildă, mecanizatorii lucrînd fie cu pluguri tractate, fie suspendate, respectă în primul rînd adîncimea de lucru. Totodată arătura este nivelată, uniformă, fără greșuri ori porțiuni de teren nelucrate. De asemenea, semănatul se execută la adîncimea prescrisă de agrotehnică. Datorită atenției minuitorilor tuburile mașinilor nu se înfundă, semănatul se face în linie perfect dreaptă. Mașinile fiind bine reglate, cantitatea de sămînță ce se dă la hectar este respectată cu strictețe. Utilajul fiind întreținut exemplar, lucrul se desfășoară bine și cu spor, neînregistrîndu-se defecțiuni ori întreruperi în funcționarea lui".

De un mare ajutor s-au dovedit a fi inovațiile în munca mecanizatorilor S.M.T.-ului Hărman. Folosirea noului în producție a avut darul ca munca să se desfășoare cu mai mult spor, iar prețul de cost al lucrărilor să fie în continuă scădere. Printre cele mai valoroase inovații aplicate aici, merită a fi subliniate următoarele: Plugul special adaptat pentru recoltatul sfeclei de zahăr (inovator ing. agr. șef Gr. Călcii); dispozitiv pentru îndreptatul șasiurilor tractoarelor K. D. (autor Imbrich Mihai) etc.

Ca urmare a permanentizării brigăzilor, executării unui volum mare de lucrări mecanizate de bună calitate și la timp, folosirii metodelor avansate de muncă și inovațiilor, în activitatea stațiunii s-au înregistrat succese de seamă. Pînă în prezent s-au executat în medie 5,01 hantri pe tractor față de 3,97 hantri planificați. Productivitatea muncii a crescut cu 47,8 la sută față de plan. Totodată timpul bun de lucru a fost din plin folosit. Aceasta ne-o dovedesc cele 71.600 ore productive utilizate în brazdă, care din totalul de 85.636 ore realizate (scăzîndu-se cele 10.957 ore de timp nefavorabil) reprezintă 95,8 la sută. Iată dar că orele neproductive (reparații în cîmp, deplasări în gol etc.) nu reprezintă nici 5 la sută. Toate acestea au dus la realizarea planului de producție în fiecare campanie. La cei 39.860 hantri realizați în primăvară și vară dacă adăugăm și cei 16.120 hantri realizați în actuala campanie de toamnă, rezultă 55.980 hantri, adică aproape 90 la sută din planul anual. Dar volumul mare de lucrări a fost executat și la un preț de cost mult redus. Față de prețul mic de cost planificat de numai 96,76 lei per hantru, acesta a fost realizat cu numai 90,55 lei. Pînă în prezent s-au economisit aproape 600.000 de lei din cei 800.000 de lei pe care stațiunea s-a angajat să-i economisească pînă la sfîrșitul anului.

Nu putem încheia aceste rînduri fără a aminti că mecanizatorii de la S.M.T. Hărman luptă în permanență în cadrul întrecerii socialiste, să cîștige steagul de fruntaș pe decadă, atît pe brigadă cît și individual. Aceasta mai ales că fruntașilor li se acordă aici și premii în bani: 500 lei pentru brigada fruntașă și cîte 200, 150 și 80 lei tractoriștilor cu cele mai mari realizări. In ultima decadă, foaia volantă anunța că premiile au fost cîștigate de brigada a VI-a condusă de Gh. Vedleghez și de către tractoriștii Gut Gheorghe, Brendőrfer Alfred și Goșman Gheorghe.

I. LEȘEANU

7.800 de construcții terminate în gospodăriile colective

Gospodăriile agricole colective au continuat să dezvolte și în acest an avutul obștesc. Pentru a asigura condiții bune de adăpostire a animalelor, proprietate obștească, și depozitarea cerealelor și a inventarului agricol, colectiviștii au prevăzut pentru acest an ridicarea unui număr de construcții gospodărești aproape dublu față de anul trecut. Pînă la începutul acestei luni au fost terminate 7800 diferite construcții, iar alte 2.900 sînt în curs de executare. Pentru realizarea lor, statul a acordat gospodăriilor colective credite în valoare de aproape 119 milioane lei, majoritatea gospodăriilor folosind în proporție egală pe lîngă aceste credite și fonduri din veniturile proprii.

In gospodăriile agricole colective din regiunile Constanța, Craiova, Galați, Timișoara, București, Oradea, Iași, Ploești și Baia Mare s-au terminat sau sînt în lucru peste 80 la sută din construcțiile prevăzute pentru acest an. Folosind experiența dobîndită în anii trecuți, colectiviștii din aceste regiuni, ca și din alte regiuni ale țării, au întrebuințat pe scară mai largă materialele de construcții din resurse locale — pietriș, nisip, cărămidă și țiglă confecționate în atelierele proprii, împletituri de nuiele, stuf, chirpici etc. Ei au reușit astfel să grăbească timpul de execuție și de dare în folosință a construcțiilor, realizînd și importante economii. Colectiviștii din comuna Sinoe, regiunea Constanța, de exemplu, au economisit pe această cale peste 340.000 lei la cele 10 construcții noi ridicate în acest an.

Gospodăriile colective au îndeplinit planul de însilozare a furajelor

Planul anual de însilozare a nutrețurilor în gospodăriile agricole colective a fost îndeplinit. Cele mai bune rezultate în acțiunea de însilozare a nutrețurilor au fost obținute de gospodăriile agricole colective din regiunile Craiova, Galați, București și Hunedoara, care și-au depășit prevederile planului anual.

Colectiviștii au însilozat pînă la 15 octombrie peste 1.500.000 tone nutrețuri, cantitate dublă față de anul trecut. Acțiunea de însilozare continuă.

(Agerpres)



Magazia de cereale a gospodăriei agricole colective „11 Iunie" din comuna Valea Roșie, regiunea București, este una din construcțiile ridicate de colectiviști milionari în ultimii ani.

Foto: LUCIAN CURSARU

PUNCTE DE VEDERE

La ce preț să fie introduse furajele din producție proprie în consumul animalelor?

Sporirea producției de lapte, carne, lînă, ouă, și reducerea prețului de cost al produselor animaliere preocupă în mod deosebit pe muncitorii și tehnicienii care lucrează în sectorul zootehnic al gospodăriilor agricole de stat. Mulți dintre dînșii afirmă că soluția rezolvării cu succes a acestei probleme se găsește în sectorul producției vegetale. Afirmația se bazează pe faptul că de calitatea, cantitatea și prețul de cost al furajelor depind în mare măsură atît volumul cît și costul produselor animale.

Pornind de la acest fapt pe de-a întregul just unii zootehniști au emis părerea ca gospodăria să nu introducă în hrana animalelor furaje produse scump sau de calitate nesatisfăcătoare. Alții afirmă că furaje bune și ieftine se vor putea obține prin trecerea în seama sectorului zootehnic a terenurilor destinate producerii nutrețurilor. Cu alte cuvinte ei vor ca sectorul zootehnic să producă singur furajele de care are nevoie. Este evident că nici una din aceste soluții nu convine.

Incomparabil mai bună pare propunerea unor zootehniști care sînt de părere ca furajele din producție proprie să intre în hrana animalelor nu la prețul de cost realizat ci la cel planificat. Dîndu-și adeziunea la această părere unii tovarăși îi aduc un amendament. Iată-l: furajele să intre în consumul animalelor la un preț care să difere atît de prețul de cost realizat cît și de cel planificat. Acesta — zic ei — să fie prețul pe care l-ar primi gospodăria pentru furajul respectiv în cazul cînd l-ar livra statului.

La prima vedere s-ar părea că gospodăria — fiind unitate — nu are nici un cîștig dacă furajele recoltate de către ea intră în procesul de producție cu un preț sau altul. Așadar, la prima vedere, și soluția a treia pare inutilă sau, cel mult, o chestiune de metodă. Lucrurile nu stau însă așa. Soluția a treia are menirea să izoleze o situație nesatisfăcătoare în sectorul care a creat-o. In condițiile introducerii gospodăririi chibzuite pe secții și brigăzi, prețul la care intră furajele în consumul animalelor constituie un factor de întărire a hozrasciotului, de mobilizare a muncitorilor și tehnicienilor din sectoarele vegetal și zootehnic pentru obținerea de indici economici superiori.

In legătură cu introducerea furajelor din producție proprie în hrana animalelor la prețul de cost planificat sau la cel de livrare se pot aduce multe argumente după cum se pot aduce — nu mă îndoiesc — și destule obiecții.

Analizînd atît argumentele cît și obiecțiile Departamentul Gostat ar putea găsi, cred eu, o soluție care să fie mai bună decît cea actuală.

M. GALIANU

ÎN RAIONUL RUPEA

Se mai pot însiloza mari cantități de furaje

La consfătuirea de la Constanța a muncitorilor și tehnicienilor din sectorul socialist al agriculturii s-a accentuat în mod deosebit că nutrețul însilozat constituie furajul de bază pentru creșterea și îngrășarea animalelor și, îndeosebi, pentru sporirea producției de lapte. Alături de nutrețul însilozat, foarte valoroase sînt furajele fibroase.

In gospodăriile agricole de stat din raionul Rupea, care posedă în prezent 1.740 de bovine din care 602 vaci de lapte, 17.211 ovine și 602 scroafe fătătoare, situația se prezintă astfel: planul a fost de 10.233 de tone de furaj însilozat și 10.000 de tone de fînuri naturale și cultivate. La fînuri planul a fost îndeplinit de gospodăriile de stat Homorod, Lovnic și Crit. Gospodăria agricolă de stat Rupea însă nu și-a asigurat decît 1549 de tone de fibroase din 2.886 de tone. Deficitul de 1337 de tone se explică atît prin producția mică obținută la hectar cît și prin recoltarea cu plata în natură. Adică cu plata în fîn.

Dacă la fînuri o singură gospodărie nu și-a îndeplinit planul, la nutreț însilozat situația este mai rea. În timp ce gospodăria Lovnic a însilozat pînă în prezent cu 500 de tone mai mult decît avea planificat, gospodăria Homorod este sub planul de însilozări cu circa 1.250 de tone, iar gospodăria agricolă de stat Rupea cu aproximativ 2.750 de tone. Planul de însilozări n-a fost îndeplinit nici de gospodăria de stat Crit.

Toate aceste gospodării să urmeze exemplul gospodăriei agricole de stat Lovnic care, deși și-a depășit planul de însilozări, continuă această lucrare însilozînd cocenii și porumbul ajuns la maturitate în amestec cu sfeclă furajeră și frunze de sfeclă de zahăr.

Totodată e necesar ca consiliile de conducere ale gospodăriilor agricole de stat să ia măsuri pentru a combate cu tărie încă de acum risipa de furaje.

Spre deosebire de gospodăriile agricole de stat, toate gospodăriile agricole colective din raion și-au asigurat integral fibroasele necesare.

În schimb, în afară de gospodăriile colective Jibert și Dacia, care au depășit planul de însilozări, celelalte unități cooperatiste au realizat planul doar în proporție de 25 pînă la 60 la sută. Gospodăriile colective își mai pot îndeplini planul la însilozări. Frunzele de sfeclă de zahăr pot asigura 500 de tone de nutreț însilozat. Iar dacă frunzele vor fi însilozate în amestec cu coceni de porumb, cantitatea de siloz ce se poate obține în acest fel va trece de 2.300 de tone.

Așadar, unitățile agricole de stat și cooperatiste din raionul Rupea pot și trebuie să continue cu eforturi sporite însilozările.

TEOFIL TIRNAVOI
corespondent

UTILAJE NOI LA IRIGATUL CULTURILOR

Anul acesta, la irigarea culturilor au început a se folosi și în țara noastră unele metode moderne de lucru aplicate în Uniunea Sovietică. Astfel, la gospodăria de stat Roseți, regiunea București, s-au introdus sifoane mobile executate din tablă zincată, tuburi de cauciuc rebutate sau din material plastic.

În felul acesta, nu numai că se economisește mîna de lucru, dar repartiția apei făcîndu-se mai uniformă calitatea irigației e mult mai bună.

De asemenea, s-au introdus la irigat și unele panouri mobile din metal sau din lemn, care prin înfigere în pămînt de-a lungul canalelor provizorii sau rigolei oprește total sau parțial apa.

In curs de experimentare este și înlocuirea rigolelor sau canalelor provizorii cu tuburi din materiale plastice cu pereți subțiri.



La secția Ulmeni a gospodăriei de stat Oltenița recoltatul strugurilor este pe terminate. Culegătorii au pregătit un nou transport de struguri.

Foto: LUCIAN CURSARU

Să fie terminate grabnic însămînțările

(Urmare din pag. 1)

mînțările stă și nefolosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor și utilizarea în prea mică măsură a atelajelor (mai ales la întovărășiri). Mai trebuie arătat că problema organizării schimbului doi la tractoare a fost în bună măsură neglijată de conducerile majorităților S.M.T.-urilor și gospodăriilor de stat. In raionul Timișoara, bunăoară, din cele 239 de tractoare existente (fără gostat) nu lucrează în două schimburi decît vreo 50.

Avînd în vedere rămînerea în urmă cu însămînțările a regiunii Timișoara, și vremea destul de înaintată, socotim că este necesar ca organele agricole regionale și raionale, sfaturile populare comunale și conducerile unităților agricole de stat și cooperatiste, să ia neîntîrziat cele mai potrivite măsuri care să ducă la terminarea grabnică a acestei lucrări. In acest scop trebuie făcută o serioasă mobilizare a tuturor forțelor de muncă, iar mașinile, tractoarele și atelajele să fie folosite cu întreaga lor capacitate de lucru. Unitățile agricole avansate, au datoria ca pe măsură ce termină cu însămînțatul să sprijine cu utilajul necesar pe cele rămase în urmă. Totodată, paralel cu semănatul, nu trebuie neglijată acțiunea de fertilizare a solului, care în prezent în regiune se desfășoară încă cu slabe rezultate.

Control fulger și îndrumare în... lipsă

Revizorului contabil Baru N. Hristodulo, Trustul Gostat București i-a încredințat spre îndrumare și control unele unități printre care și gospodăria agricolă de stat Bălteni din raionul Răcari. Revizorul contabil Hristodulo s-a deplasat uneori la gospodăria amintită. Pînă aici nimic deosebit. Ce a făcut însă revizorul la Bălteni? Răspundem făcînd apel la exemple. Un grăitor exemplu în această privință îl constituie procesul-verbal încheiat de revizorul contabil în ziua de 30 septembrie a. c., care glăsuiește: „Subsemnatul Baru N. Hristodulo, revizor contabil la Trustul Gostat regional București, în baza delegației nr. 418 din 16 septembrie 1959, m-am deplasat la gospodăria de stat Bălteni, unde în prezența consiliului gospodăriei am analizat situația economico-financiară întocmită la 31 august 1959...". In continuare procesul-verbal face o serie de aprecieri și constatări asupra situației economice din gospodăria de stat Bălteni. Din procesul-verbal întocmit de revizor, reiese așadar, că toate acestea s-au făcut într-o ședință de analiză în prezența consiliului gospodăriei. Realitatea este însă alta. In ziua de 30 septembrie cînd revizorul Hristodulo a fost la gospodăria de stat Bălteni, nu s-a ținut nici o ședință a consiliului care să analizeze situația economică. Aceasta fiindcă toți tovarășii se găseau în acea zi la secții și în cîmp cu treburi, iar tov. Hristodulo omul venit în muncă de îndrumare n-a avut răbdare să-i aștepte pînă seara cînd se întorceau la sediu. El a venit la Bălteni cu trenul de 12 și a plecat cu cel de 17. A făcut, cum s-ar spune, control fulger și îndrumare în... lipsă. De asemenea, nereale sînt și unele consemnări ale procesului-verbal încheiat chipurile în ședința consiliului gospodăriei, consemnări menite nu să ajute ci, mai degrabă să enerveze și să demobilizeze un colectiv nou în muncă.

Tov. Mirică Șerban, directorul gospodăriei care mi-a relatat acest fapt, mi-a spus: „Uite așa înțeleg să ne ajute în muncă unii tovarăși din cadrul Trustului. Cu timpul însă credem că o să se isprăvească, și bine ar fi, și cu acest fel de muncă cum de altfel și noi am lichidat o seamă de lipsuri care au adus nume prost gospodăriei noastre".

Alte comentarii în privința ajutorului ce-l primește gospodăria de stat Bălteni din partea unor tovarăși de la Trust sînt de prisos. Modul de a îndruma și controla al unor tovarăși din cadrul Trustului care muncesc ca revizorul contabil Hristodulo a fost, neîndoielnic, una din cauzele ce au făcut ca pînă la începutul anului acesta gospodăria să aibă rezultate proaste atît în sectorul zootehnic cît și în cel vegetal. Cu astfel de îndrumări și controale nu-i de mirare că anul trecut grîul de pe o suprafață de 150 de ha a fost însămînțat toamna tîrziu în arătură bolovănoasă, pe teren nefertilizat. Că în sectorul zootehnic animalele erau prost îngrijite neavînd asigurată hrana necesară pînă la noua recoltă. Că taurinele nu erau selecționate și nu se cunoaștea potențialul lor de producție.

Strălucită nu-i nici în prezent situația la gospodăria de stat Bălteni. Lipsuri s-au manifestat la realizarea producției atît la porumb cît și la grîu, precum și în sectorul zootehnic la producția de lapte. Ea s-a schimbat însă mult în bine față de situația moștenită de la fosta conducere, înlocuită la începutul anului. Pentru ca acestei unități să-i dispară acel „renume prost" și ea să se așeze pe un făgaș nou, să devină o gospodărie cu adevărat bună, va trebui încă multă muncă pentru îndreptarea lipsurilor care mai dăinuie în unele sectoare. Dorință pentru aceasta din partea colectivului de muncă al gospodăriei, există. La eforturile pe care le fac muncitorii și inginerii trebuie să se adauge însă și eforturile Trustului. Acesta are datoria să sprijine mai operativ și competent gospodăria, să-i dea un ajutor mai substanțial pentru ca unitatea respectivă să poată șterge numele prost pe care i l-a lăsat vechea conducere. De aceea, trebuie înlăturate din rădăcină orice ajutoare de felul celui acordat gospodăriilor de stat de oameni ca Baru N. Hristodulo.

GH. BACIU

Însemnări

Prin gospodăria agricolă colectivă din Dulbanu

— La gospodăria colectivă din satul Dulbanu ai să constați hărnicie și rezultate frumoase în obținerea de recolte bogate, dar și o permanentă grijă pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, mi-a spus tov. Ștefănescu, prim secretar al comitetului raional de partid Mizil.

...Satul Dulbanu se află dincolo de Ilceaua care îl desparte de comuna Amaru. Se văd salcîmii, apoi casele și în fine ne aflăm pe ulița care duce la sediul gospodăriei colective.

E ora 12. La sediu — nimeni; ușile sînt încuiate. Cine să stea în birou cînd sînt atîtea lucrări de făcut? Președintele gospodăriei, tov. Stoica I. Petre e plecat de dimineață la Mihăilești — să aranjeze cu primirea sfeclei de zahăr. Mă uit la clădirea puțin arătoasă, prin curte, și nu pot să-mi fac cît de cît o idee despre hărnicia, despre spiritul gospodăresc al colectiviștilor din Dulbanu. Căci în tot ce vedeam nu era nimic deosebit — nimic care să-mi dea o impresie despre succesele colectiviștilor. „Prima impresie nu-i cea adevărată" mi-am zis. Totuși m-am gîndit la vorbele spuse de oamenii mai bătrîni și anume: „Pe gospodină o cunoști după cum își are casa aranjată, iar pe gospodar după orînduirea din curte". Și, la drept vorbind, sediul gospodăriei colective din Dulbanu și mai ales curtea acestuia, nu-ți fură de loc ochii. Dar, să lăsăm aceasta la urmă.

În primul rînd recolte sporite, animale și construcții

Orele de ședere la Dulbanu au trecut pe nesimțite. Președintele gospodăriei s-a întors de la Mihăilești și iată-ne vorbind împreună. Este un om tînăr, negricios la față, plin de energie; privește drept în ochi pe cel cu care discută, iar gîndurile — bag seama — îi țintesc tot mai sus, așa după cum tot în sus a mers și gospodăria colectivă din Dulbanu.

El povestea:

— Am pornit pe drumul acesta al adevăratei noastre vieți vreo 28 de familii cu 68 hectare; de atunci au trecut nouă ani; acum gospodăria numără 145 familii, 349 hectare, multe construcții și animale de producție. Dacă în prezent aproape întreg satul este în gospodăria colectivă asta înseamnă că oamenii au văzut bine că numai pe acest drum se poate făuri o viață îmbelșugată, că numai munca în comun cu ajutorul mașinilor și tractoarelor S.M.T. poate aduce recolte sporite.

Intr-adevăr, colectiviștii din Dulbanu au obținut an de an, recolte care au întrecut cu mult pe acele pe care le obțineau atunci cînd munceau de unul singur. Ei au obținut acum 4.000 kg. porumb boabe la hectar, 2.095 kg. grîu la hectar, 1.800 kg. floarea-soarelui la hectar, peste 25.000 de kg. sfeclă de zahăr la hectar cu toate că timpul nu a fost tocmai prielnic pentru această cultură.

— Noi, spunea în continuare președintele gospodăriei colective din Dulbanu, am înțeles că pentru consolidarea economică a gospodăriei este necesară îmbinarea strînsă între ramura culturii cerealelor și creșterea animalelor.

Aceasta dovedește că membrii gospodăriei colective din Dulbanu au văzut lucrurile în perspectivă și au pornit cu curaj și pricepere la muncă și luptă pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriei. Ramura creșterii animalelor a constituit una din problemele lor de bază. Așa au ajuns la fermele de animale de astăzi: 16 vaci de lapte și 5 tineret, 20 de scroafe-mame, 80 tineret și 15 porci mari puși la îngrășat, 500 oi de rasă țigaie dintre care 450 sînt oi mulgătoare și 50 mioare oprite pentru prăsilă.

Dezvoltarea sectorului zootehnic este însă în funcție și de construcții. De aceea, colectiviștii de aici au ridicat și dat în folosință două grajduri pentru animale mari, o maternitate și un saivan. O dată cu aceasta, ei au mai construit un pătul și o magazie pentru cereale. Toate aceste construcții, într-adevăr, fură ochii oricui. Ele sînt amplasate la marginea satului, în rînd. Alături de ele a fost lăsat terenul necesar construirii sediului gospodăriei, care va avea curte spațioasă pentru amenajarea unui parc cu flori și pomi. Dincolo peste drumul ce desparte locul pentru viitorul sediu și construcțiile gospodăriei, a fost rezervat un teren pentru loturi de casă pentru tinerii colectiviști care urmează să-și întemeieze gospodărie personală.

— Ne-am gîndit că nu are nici un rost să investim bani pentru amenajarea sediului de azi și a curții acestuia; fugim de cîrpeală, vrem lucru nou, lucru bun, spunea președintele cînd i-am adus aminte de ceea ce văzusem.

Deosebit de grija față de construcțiile pentru animale și mărirea numărului acestora, colectiviștii din Dulbanu acordă aceeași atenție și asigurării furajelor însilozate. Pînă acum ei au pregătite 150 tone siloz și vor mai însiloza o mare cantitate de coceni și borhot din sfeclă de zahăr.

În sprijinul gospodăriei colective

Tov. Cornel Rarinca, directorul stațiunii și dr. veterinar Ion Soceanu, precum și ceilalți specialiști de aici, sînt considerați pe drept cuvînt, prietenii colectiviștilor.

Pe lîngă sprijinul sanitar veterinar privind diferite afecțiuni la animale s-au dat și îndrumări de prevenire a acestor boli la animale. De asemenea, îngrijitorii au fost îndrumați în vederea îmbunătățirii condițiilor de zooigienă și creșterii raționale a tineretului.

Pentru mărirea producției de lapte s-au făcut recomandări teoretice și practice privind alăptarea vițeilor cu biberonul, masajul ugerului, mișcarea animalelor și alimentația lor rațională. De asemenea, s-a recomandat și pus în practică scoaterea tineretului taurin la padocuri largi și umbrite. S-a recomandat extinderea însilozării nutrețurilor pentru mărirea producției de lapte.

După muncă și răsplată

Leana, fetișcana cu mișcări mlădioase, care mă îndreptase la sosirea în Dulbanu spre sediul gospodăriei și apoi acasă la președinte, a ținut să-mi spună că „în gospodărie e foarte bine: muncim cu drag".

— Noi am primit pînă acum 12 saci de grîu, mult porumb și bani, zicea ea.

Spusele ei mi-au mărit curiozitatea și am întrebat pe președinte despre răsplata muncii colectiviștilor.

— In trimestrul trei am dat colectiviștilor ca avans de 40 la sută la fiecare zi-muncă cîte 4 kg. grîu, cantități însemnate de legume și zarzavaturi, brînză, cîte 5,80 lei și alte produse.

Cine poate tăgădui că gospodăria colectivă din Dulbanu nu este un adevărat izvor de belșug? Nu apare limpede de ce Leana lui Ion C. Neagu spunea că „în gospodărie e foarte bine; muncim cu drag!"

Meargă oricine să vadă cum colectivistul N. Ardeleanu a făcut două case: lui fiu-său Gheorghe și fiică-si Stela pe care a măritat-o cu Aurică Mocanu. Și ca el și-au construit case noi, frumoase și încăpătoare, alți vreo 14 colectiviști printre care Ion Bîrsan, C-tin Costică și alții.

Meargă oricine să cunoască cum gîndesc și cum muncesc harnicii colectiviști din Dulbanu pentru a înălța gospodăria tot mai sus, pentru a-și făuri o viață îmbelșugată.

RADU SANDU

CU CEL DE AL CINCILEA „TREN AL PRIETENIEI“ (II)

Popasul la Kiev, frumoasa capitală a Ucrainei, a avut ca obiectiv principal vizitarea expoziţiei republicane agricole şi industriale a R.S.S. Ucraina.

Expoziţia e o oglindă vie şi sugestivă a marilor realizări obţinute în toate sectoarele de activitate ale republicii. Ea se află la circa 12 km de oraş, pe şoseaua Kiev — Odesa şi este alcătuită din 12 pavilioane şi o mină de cărbuni. Şase din aceste pavilioane sînt consacrate marilor succese obţinute în agricultură. La acestea din urmă ne-am oprit mai îndelung. Pavilionul principal arată, printre altele, cuceririle oamenilor de ştiinţă în domeniul agricol. Vizitatorii fac cunoştinţă aici cu recomandările oamenilor de ştiinţă şi ale fruntaşilor în producţie privind lucrările şi fertilizarea solului. Cîteva tablouri mari reprezentînd tarlale din diferite zone naturale, indică lucrările de bază ale solului pentru zona respectivă. In privinţa fertilizării solului se pune mare accent pe folosirea îngrăşămintelor naturale şi chimice. Pe un panou se arată că, în urma aplicării îngrăşămintelor organice şi minerale pe suprafeţe tot mai întinse, a executării lucrărilor terenului după recomandările ştiinţei, colhozurile din zona de stepă au obţinut în 1958, o producţie medie de 2.630 kg de cereale la ha, din care grîu de toamnă 2.710 kg la ha şi porumb boabe 3.500 kg; la floarea soarelui producţia a fost de 2.100 kg la ha. Producţii mari s-au realizat şi în celelalte zone naturale ale republicii. Obţinînd asemenea producţii colhozurile şi sovhozurile din R.S.S. Ucraineană au putut vinde statului, în anul trecut, 552 milioane de puduri de cereale.

Pentru succesele deosebit de mari obţinute în sporirea producţiei agricole-vegetale şi animale în 1958, Republica Sovietică Socialistă Ucraineană a fost decorată, pentru a doua oară, cu „Ordinul Lenin“. Această mare distincţie a fost primită şi de 15 regiuni ale republicii, printre care regiunea Harcov, Odesa, Viniţa, Stalin şi altele. De asemenea unui număr de 24 de conducători şi muncitori din agricultură li s-a conferit, pentru a doua oară, înaltul titlu de „Erou al Muncii Socialiste“, iar 1351 de oameni au primit acest titlu pentru prima oară. Zeci de mii au fost decoraţi cu alte ordine şi medalii.

Trecînd prin pavilionul destinat culturilor de cereale şi oleaginoase, vizitatorii au putut afla din cifrele înscrise pe panouri şi grafice că aceste culturi au ocupat în 1958 o suprafaţă de 19.800.000 de ha. Grîul ocupă 43,3 la sută din această suprafaţă. In R.S.S. Ucraineană sînt raionate 22 de soiuri de grîu de toamnă din cele mai productive. In 1958 s-au cultivat aici 147.000 de ha cu grîu de primăvară. Printr-o agrotehnică superioară şi la această cultură a fost obţinută o recoltă medie de 2.500 de kg la hectar.

Cifrele înscrise în graficele din sala mare a porumbului scot în evidenţă atenţia deosebită acordată acestei culturi după plenara C.C. al P.C.U.S. din 1953. Astfel, dacă în anul 1953 s-au cultivat cu această cultură 5.842.000 de ha, în 1958 au fost însămînţate cu porumb 6.370.500 de ha. La sfîrşitul septenalului se vor cultiva cu această valoroasă plantă 9-10 milioane de ha. O deosebită atenţie a fost acordată sporirii producţiei la ha. Producţia medie pe zone naturale a ajuns, pe suprafeţe de milioane de ha pînă la 3.500 de kg la ha. Numeroase colhozuri au realizat producţii medii de peste 5.000 kg porumb boabe la ha.

Faptul că mulţi Eroi ai Muncii Socialiste cum sînt, de pildă, G. M. Ladani, E. O. Doliniuc, A. G. Eremenco şi alţii, au obţinut producţii medii pe mari suprafeţe între 8.000—20.000 de kg porumb boabe la ha. dovedeşte că posibilităţile sporirii producţiei la această cultură sînt mari.

In sala culturilor tehnice, vizitatorii fac cunoştinţă în primul rînd cu grafice şi panouri care ilustrează rezultatele obţinute pe tărîmul cultivării sfeclei de zahăr. In R.S.S. Ucraineană se cultivă 1.400.000 de ha cu această plantă. In anul trecut s-a recoltat de pe această suprafaţă cîte 25,2 tone de sfeclă de zahăr la ha. După producţia obţinută, Ucraina deţine primul loc în lume.

Lucruri deosebite am văzut şi în pavilionul horti-viticol. Suprafaţa ocupată cu vii în Ucraina este de 261.000 de ha, faţă de 48.000 de ha cît a fost pînă la revoluţie. In septenal, sectorul viticol va creşte cu 323.000 de ha, iar cel pomicol cu peste 300.000 de hectare.

O creştere mare a cunoscut şi sectorul legumicol. Dacă în 1913 se cultivau cu legume 267.000 de ha, în 1953 s-a ajuns la 392.000 de ha, iar în 1958 la 476.000 de ha. Producţia medie de legume şi zarzavaturi ce revine pe cap de locuitor a crescut de la 68 de kg în 1953, la 107 kg în 1958, iar în septenal va ajunge la 130 de kg. Recolta de fructe a sporit de asemenea cu de peste 5,3 ori, faţă de cea din 1913. Producţii de cîte 8-10.000 de kg de struguri la hectar se scot în mod regulat de pe mii de ha. Colhozul „Prietenia popoarelor“ din Crimeea, de exemplu, a obţinut anul trecut cîte 9.100 kg de struguri la ha, de pe o suprafaţă de 1040 de ha, iar în colhozul „Ordjonikidze“ s-au recoltat 20.000 kg de struguri la ha, pe o suprafaţă de 42 ha.

In pavilionul horti-viticol am remarcat numeroase tipuri de maşini ce se folosesc în acest sector de activitate. Dintre acestea amintim pe cele de mai mare importanţă, ca, de pildă, combinele de plantat şi recoltat cartofi, maşina de plantat viţe altoite în şcoală. In mod deosebit ne-a atras atenţia însă, maşina de altoit realizată de Institutul de mecanizare din Odesa. Altoitul viţei de vie cu această maşină este spornic şi de bună calitate. Zilnic se pot altoi cu o astfel de maşină cîte 10.000 de butaşi. Am admirat mult şi o interesantă uzină vinicolă în miniatură. Procesul de muncă, începînd cu dezbrobonitul şi pînă la îmbutelierea vinului, este automatizat.

O deosebită admiraţie ne-a stîrnit cele văzute în pavilionul zootehnic. Cifrele înscrise pe panouri şi grafice arată succesele deosebite obţinute în mărirea numărului de animale, dar mai cu seamă în sporirea producţiei pe cap de animal furajat. In 1958, de exemplu, producţia medie realizată la 100 de ha teren agricol, a fost, pe întreaga republică de 31 de tone de lapte şi de 4,5 tone de carne. In numeroase colhozuri şi sovhozuri aceste producţii au fost cu mult depăşite. Cele din regiunea Cerniveţkaia, bunăoară, au obţinut cîte 54,1 tone de lapte şi 11,5 tone de carne la fiecare 100 de ha teren agricol. In întrecerea paşnică cu S.U.A. în ce priveşte producţia de lapte, unt şi carne raportat la fiecare locuitor, oamenii muncii din această regiune luptă pentru a obţine în 1963 cîte 25 de tone de carne şi 100 de tone de lapte la fiecare 100 de hectare. In 1965, în republică se vor obţine 4,5 milioane de tone de carne, 26 milioane tone de lapte, 38.000 tone de lînă şi 10,5 miliarde bucăţi de ouă. Pentru realizarea acestor mari cantităţi de produse animaliere, în colhozuri şi sovhozuri se pune un accent deosebit pe sporirea numărului de animale, pe îmbunătăţirea raselor, pe o îngrijire şi o furajare raţională a animalelor.

In grajdurile special construite pentru exponatele vii sînt prezentate zeci de animale, din cele mai frumoase şi mai productive exemplare. In grajdul taurinelor, de pildă, am văzut vaci din diferite rase a căror producţie depăşeşte 8.000 de litri de lapte anual. Vaca Medvedca de rasa Simmental, bunăoară, a dat în anul trecut 8.510 litri lapte cu 3,8 la sută grăsime, iar vaca Magniţca, din rasa Lebedinscaia 8.212 litri lapte cu 3,86 la sută grăsime

Multe, foarte multe lucruri interesante s-ar putea scrie despre expoziţia republicană agricolă şi industrială de la Kiev. Amintirea celor văzute aici, ca de altfel pretutindeni pe unde am trecut prin Kiev va rămîne pentru mulţi ani, mereu vie în mintea celor ce am avut fericirea să vizităm expoziţia şi oraşul.

V. CAZACU

Note de drum

Regiunea Plovdiv

Pămîntul regiunii Plovdiv este foarte roditor. Pe ogoarele raioanelor I Mai şi Brezovo creşte bumbacul, în satele din împrejurimile oraşului Zevskigrad înfloresc trandafirii, isma şi levănţica, se coc renumiţii struguri „Misket de Karlovo“ De-a lungul rîului Struma se întind cîmpii nesfîrşite de orez, pe pantele Rodopilor creşte aromatul tutun oriental, împrejurimile oraşului Asenovgrad sînt bogate în fisticuri, legume şi fructe.

Noua regiune administrativ economică Plovdiv începe la poalele vîrfului Bogdan din şirul munţilor Sredna Gora şi se întinde pînă la şirul balcanic Novakov şi munţii Rodopi. Cîmpiile ei sînt străbătute de apele Mariţa, Struma, Piasicinik ş.a. Regiunea cuprinde 2.302.805 decari de pămînt arabil. Aici sînt cultivate în special culturi agricole intensive, dar şi culturi cerealiere şi oleaginoase.

In regiunea Plovdiv se dezvoltă cu succes şi creşterea animalelor. Numai anul acesta se vor îngrăşa 78.000 de porci şi se vor scoate 1.100.000 pui; numărul ovinelor din gospodăriile agricole cooperative de muncă va atinge 280.000 capete, al bovinelor — 57.300.

In prezent sînt irigaţi în această regiune 432.000 decari. Dar colectiviştii nu se mulţumesc cu atît, ei lucrează intens la diferite construcţii de irigaţie şi hidroameliorații în vederea extinderii suprafeţelor irigate.

In regiunea Plovdiv se dezvoltă rapid şi industria. Aici există cîteva întreprinderi de importanţă republicană.

In apropiere de Levskigrad se află oraşul Vazovgrad, unde s-a născut marele scriitor şi poet Ivan Vazov. Aici s-a dezvoltat îndeosebi industria constructoare de maşini şi industria covoarelor. Un alt orăşel al acestei regiuni este Klisura în care sînt dezvoltate industria lemnului, creşterea animalelor şi apicultura. Tot în regiunea Plovdiv s-a născut şi marele poet revoluţionar bulgar Hristo Botev şi anume la Kalofer. In această localitate s-a dezvoltat în special industria de prelucrare a lemnului. Un alt oraş — Pîrvomai cu 7.922 locuitori, este un centru al producţiei de bumbac şi al industriei conservelor.

Pe viitor în această regiune se vor extinde suprafeţele irigate, se va mecaniza continuu agricultura. Membrii gospodăriilor agricole cooperative de muncă din regiunea Plovdiv şi-au luat angajamentul să îndeplinească cincinalul în trei ani.

(„Rabotnicesko Delo“)

Exemplul însufleţitor al colectiviştilor constănţeni

(Urmare din pag. 1)

ţiile pentru ca agricultura Dobrogii socialiste să cunoască o şi mai largă înflorire, pentru ca sub conducerea organizaţiilor de partid, care şi-au dovedit din plin capacitatea lor de mobilizare şi îndrumare a maselor, toate gospodăriile colective din regiune să ajungă şi să depăşească nivelul gospodăriilor colective fruntaşe.

Exemplul regiunii Constanţa, succesele mari obţinute în acţiunea de transformare socialistă a agriculturii dobrogene, au constituit şi constituie un viu şi însufleţitor exemplu pentru ţărănimea muncitoare din toată ţara. Pe baza indicaţiilor partidului, în ultimii doi ani acţiunea de transformare socialistă a agriculturii ţării noastre a luat un şi mai puternic avînt. Mase tot mai largi de ţărani muncitori, cărora gospodăriile colective le-au vorbit şi le vorbesc prin fapte, prin exemple convingătoare despre superioritatea agriculturii socialiste, au păşit pe calea socialismului. Aşa cum aprecia tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej în cuvîntarea rostită cu prilejul sărbătoririi a 15 ani de la eliberarea Romîniei de sub jugul fascist, sarcina trasată de Congresul al II-lea al partidului ca la sfîrşitul anului 1960 sectorul socialist al agriculturii să fie preponderent ca suprafaţă şi ca producţie-marfă a şi fost realizată. Astăzi, sectorul socialist al agriculturii a ajuns la peste 70 la sută din suprafaţa arabilă a ţării şi cuprinde circa 70 la sută din numărul total al gospodăriilor ţărăneşti. Sub înţeleapta conducere a partidului, ţărănimea muncitoare din ţara noastră păşeşte cu încredere pe calea belşugului şi luminii, calea agriculturii socialiste.

Sarcinile gospodăriilor de stat în mărirea producţiei de grîu

(Urmare din pag. 1)

Gheorghe Gheorghiu-Dej în expunerea sa făcută la Consfătuirea pe ţară a ţăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, aceste unităţi „indică linia de înaintare a tuturor gospodăriilor de stat, recoltele la care fiecare gospodărie de stat poate şi trebuie să ajungă“. Printre aceste unităţi se numără în regiunea Timişoara: gospodăria agricolă de stat Teremia Mare cu 3.009 kg/ha pe 350 de ha, şi cu peste 4.000 kg/ha pe 100 ha, gospodăria de stat Variaş cu 2.418 kg/ha pe 700 ha; în regiunea Craiova: gospodăria agricolă de stat Segarcea cu 2.625 kg/ha pe 1578 ha, gospodăria de stat Cetate cu 2.373 kg/ha pe 801 ha şi cu peste 4.000 kg la ha pe 100 ha, gospodăria de stat Redea cu 2406 kg/ha pe 1900 ha; în regiunea Galaţi: gospodăria de stat Brateş cu 2.460 kg/ha pe 2349 ha, gospodăria de stat Dunărea cu 2.482 kg/ha pe 329 ha; în regiunea Oradea: gospodăria de stat Săcueni cu 2.454 kg/ha pe 558 ha, gospodăria de stat Ioşia cu 2.707 kg/ha pe 229 ha; în regiunea Piteşti: gospodăria Drăgăneşti-Olt cu 2.001 kg/ha pe 2.127 ha; în regiunea Stalin: gospodăria agricolă de stat Hălchiu, cu 3.136 kg/ha pe 157 ha; gospodăria de stat Rîşnov cu 3.050 kg/ha pe 100 ha; în regiunea Suceava: gospodăria de stat Drăguşeni, cu 2.305 kg/ha pe 425 ha; în regiunea Constanţa: gospodăria de stat Pietroiu cu 2.544 kg/ha pe 2.134 ha etc.

Alături de aceste gospodării mai există însă şi unităţi care, neglijînd aplicarea unei agrotehnici superioare, n-au dat randamente mulţumitoare. Aceasta arată activitatea necorespunzătoare a conducerii gospodăriilor respective în organizarea producţiei şi a muncii. Astfel, în vreme ce gospodăria de stat Dragalina, regiunea Bucureşti, obţine 2.268 kg grîu la ha pe 4.328 ha, gospodăria de stat vecină Ivăneşti, avînd aceleaşi condiţii de sol şi climă, obţine pe 4.409 ha doar 1.600 kg grîu la ha.

In următorii ani, gospodăriile agricole de stat vor trebui să livreze statului anual o cantitate de 700—800 de mii de tone de grîu. Pentru aceasta va trebui ca mobilizîndu-şi toate rezervele interne, gospodăriile agricole de stat să asigure sporirea producţiei la ha şi a productivităţii muncii. La consfătuirile ţinute pe trusturi în luna august, gospodăriile agricole de stat şi-au luat angajamentul de a produce, în medie, pe ţară, 2.500 kg de grîu la ha. Prin îmbunătăţirea agrotehnicii, prin mecanizare şi prin aplicarea de îngrăşăminte organice şi minerale, gospodăriile agricole de stat pot şi trebuie să obţină asemenea recolte medii la grîu. Gospodăriile agricole de stat dispun azi de o puternică bază tehnico-materială care le permite să aplice diferenţiat cerinţele agrotehnicii înaintate, să asigure o mecanizare largă a proceselor de muncă, să folosească seminţe selecţionate de înaltă capacitate productivă, cadre calificate cu o bogată experienţă organizatorică, toate acestea permiţîndu-le să-şi îndeplinească şi să-şi depăşească angajamentele luate. Aşa după cum a spus tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, avem o experienţă pozitivă care ne arată că, în noi înşine, în oamenii din sectorul gospodăriilor agricole de stat, stă putinţa realizării recoltelor bogate.

Experienţa gospodăriilor agricole de stat fruntaşe a dovedit că realizarea unor producţii mari de grîu este pe deplin posibilă în condiţiile aplicării unei agrotehnici superioare.

Recoltele superioare realizate la cultura grîului în anul 1959 au fost consecinţa aplicării unei agrotehnici mai bune. Astfel, atît arăturile de vară, cît şi arăturile de însămînţare din cursul anului 1958 au fost terminate cu 16 zile mai devreme decît în anul anterior; anul trecut, perioada de însămînţare a fost practic încheiată în octombrie, cu 21 de zile mai devreme decît campania din toamna anului 1957; au fost aplicate peste 676.000 tone îngrăşăminte organice şi 32.000 tone îngrăşăminte chimice la îngrăşarea de bază, precum şi alte 20.000 tone îngrăşăminte chimice ca îngrăşăminte suplimentare date în decursul perioadei de vegetaţie, revenind în total 181 de kg de îngrăşăminte chimice la ha. In anul anterior s-au aplicat mai puţine îngrăşăminte chimice şi de peste patru ori mai puţine îngrăşăminte organice. In anul 1959, lucrările de întreţinere au fost mai bine efectuate iar recoltatul a durat în medie cu 4 zile mai puţin.

Pentru recolta de grîu a anului 1960 au fost şi sînt create toate condiţiile materiale în vederea obţinerii unor producţii superioare. Lucrările consfătuirii pe ţară a grîului, ţinute în august 1959, au dat lucrătorilor din cadrul gospodăriilor agricole de stat preţioase învăţăminte. Aplicarea lor a şi început. Astfel, circa 60 la sută din grîu a fost însămînţat după bune premergătoare, în terenuri pregătite prin arături de vară; tot grîul a fost însămînţat numai în arătură adîncă. Toată cantitatea de sămînţă a fost în prealabil recunoscută, aleasă şi tratată; loturile însămînţate cu elită şi seminţe de înaltă productivitate sînt cu circa 25 la sută mai mari; vor fi aplicate de aproape trei ori mai multe îngrăşăminte chimice ca în 1958. Prin dotarea superioară cu tractoare şi alte maşini agricole se va putea realiza faţă de anul trecut o viteză de lucru zilnică sporită în medie cu 15 la sută, ceea ce va permite îndeplinirea lucrărilor agricole în cadrul termenelor optime.

Realizările de pînă acum constituie chezăşia că sarcina sporirii producţiei de grîu şi a reducerii preţului de cost va fi realizată în continuare. Noul sistem de salarizare şi premiere, sporirea veniturilor muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor pe baza Hotărîrii Plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie 1959, asigură cointeresarea materială a tuturor lucrătorilor din cadrul gospodăriilor agricole de stat în mărirea randamentelor lor productive şi vor contribui la realizarea folosirii cît mai eficiente a bazei tehnico-materiale de producţie. Oamenii muncii din gospodăriile agricole de stat au datoria de a răspunde cu elan sporit grijii partidului şi guvernului, dînd ţării noastre grîne mai multe şi mai ieftine.

La invitaţia preşedintelui DE GAULLE

N. S. HRUŞCIOV VA VIZITA FRANŢA

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS. Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, a comunicat preşedintelui Republicii Franceze, De Gaulle, că acceptă invitaţia sa de a vizita Franţa şi mulţumeşte pentru această invitaţie.

Data şi programul vizitei lui N. S. Hruşciov vor fi stabilite ulterior de comun acord.

O. N. U. trebuie să se pronunţe în sprijinul dezarmării generale şi totale

La Organizaţia Naţiunilor Unite continuă să se dezbată problema cea mai importantă care interesează astăzi omenirea: dezarmarea generală şi totală. Numeroase delegaţii şi-au spus pînă acum cuvîntul asupra planului sovietic de dezarmare. Desigur pînă la ora actuală nu se poate aprecia cu precizie în ce mod se va pronunţa O.N.U. asupra acestui plan deosebit de important. Din luările de cuvînt ale delegaţiilor se poate vedea însă care dintre ele se pronunţă cu consecvenţă şi seriozitate în favoarea păcii şi care dintre ele caută să împingă această arzătoare problemă pe un plan secundar. Delegaţiile occidentale şi ale altor ţări, care la începutul lucrărilor actualei sesiuni a O.N.U. au rostit multe cuvinte frumoase despre pace, se străduiesc acum să împiedice Organizaţia Naţiunilor Unite ca să se pronunţe clar şi hotărît în favoarea dezarmării generale şi totale. Ele susţin ca această chestiune să fie lăsată pe seama comisiei celor 10 naţiuni, comisie care a fost constituită recent, şi în cadrul căreia se vor desfăşura, cu începere din februarie 1960, tratativele cu privire la dezarmare.

De bună seamă, comisia celor 10 naţiuni poate aduce o contribuţie substanţială la rezolvarea problemei dezarmării. Aceasta nu poate împiedica însă cu nimic O.N.U., această organizaţie cu deplină autoritate şi competenţă, de a-şi însuşi într-un mod corespunzător principiul dezarmării generale şi totale ca un obiectiv spre care să tindă statele membre. Consemnarea într-un text explicit al O.N.U. a unui astfel de principiu ar constitui un imbold şi un îndreptar, care să stea la baza lucrărilor comitetului celor 10 state. Viitoarele tratative ale Comitetului celor zece state vor fi cu atît mai rodnice cu cît ele vor fi încurajate de urările de drum bun ale Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Poziţia Uniunii Sovietice şi a celorlalte ţări socialiste în privinţa rolului pe care-l are O.N.U. în problema dezarmării este cît se poate de limpede. Sincer ataşate cauzei păcii, ţările socialiste susţin că Organizaţia Naţiunilor Unite trebuie să ia poziţie proprie în favoarea dezarmării generale şi totale, înainte de a se întruni comitetul celor zece. O.N.U. nu poate să întoarcă spatele unei probleme atît de importante cum este dezarmarea. Mai presus de toate în chestiunea dezarmării O.N.U. nu poate să acţioneze ca un oficiu poştal care primeşte scrisori şi le trimite la o adresă, cu atît mai mult cu cît în cazul de faţă scrisoarea nu este adresată altuia decît Organizaţiei Naţiunilor Unite însăşi.

Oamenii de bună credinţă de pretutindeni consideră că a sosit timpul ca să fie oprită cursa nesăbuită a înarmărilor. Propunerile sovietice cu privire la dezarmarea generală şi totală constituie un apel sosit la vreme către toate naţiunile şi în special către marile puteri ca împreună să elibereze omenirea de povara înarmărilor şi de teama unui război pustiitor. Organizaţia Naţiunilor Unite în faţa căreia au fost prezentate propunerile sovietice are o mare răspundere în această privinţă. Ea este chemată să ia hotărîri constructive care să servească ţelului pe care şi l-a propus omenirea — o lume fără războaie.

Cursuri fără frecvenţă la şcolile tehnice de maiştri din agricultură

Pentru a da posibilitatea oamenilor muncii din agricultură să-şi ridice calificarea profesională, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii a organizat pentru anul şcolar 1959—1960 conform Hotărîrii nr. 1061 din 1959 a Consiliului de Miniştri, cursuri fără frecvenţă la şcolile sale tehnice de maiştri.

La aceste cursuri se pot înscrie cadrele tehnice din agricultură şi silvicultură care ocupă în prezent funcţia de maiştri sau altă funcţie corespunzătoare acesteia ce necesită o pregătire medie de specialitate, dar care nu sînt absolvenţi ai şcolilor tehnice de maiştri sau echivalente acestora şi au o vechime în funcţia de maistru mai mică de 12 ani înpliniţi la data de 1 iulie 1956.

De asemenea, se mai pot înscrie la cursurile fără frecvenţă ale şcolilor tehnice de maiştri şi cadrele tehnice care au fost promovate din funcţia de maistru în funcţii tehnice superioare celei de maistru şi care lucrează efectiv în producţie.

Cursurile fără frecvenţă ale şcolilor tehnice de maiştri din sistemul Ministerului Agriculturii şi Silviculturii se organizează pentru toate specialităţile de maiştri din agricultura şi silvicultură.

Şcolile pe lîngă care vor funcţiona în anul şcolar 1959—1960 cursuri fără frecvenţă cu anul I sînt: pentru agricultură şi zootehnie în oraşele: Roman, R. Sărat, Turda, Tg. Mureş; numai pentru agricultură la Poarta Albă, Caracal, Lugoj; numai pentru zootehnie la Alexandria; pentru horticultură la Fălticeni, Dragomireşti-Vale, Turda, Odorhei; pentru viticultură la Drăgăşani, Odobeşti, Ciumbrud (regiunea Cluj); pentru veterinară Bucureşti, Tg. Mureş, Sibiu: pentru mecanizarea agriculturii la Roman, Buzău, Craiova, Oradea; iar pentru silvicultură la Cîmpulung-Suceava, Periş, R. Vîlcea, Timişoara (Pădurea Verde), Năsăud şi Miercurea Ciuc.

Admiterea în anul I la cursurile fără frecvenţă ale şcolilor tehnice de maiştri se face **fără examen de admitere**, la sediul fiecăreia din şcolile arătate mai sus **pînă la data de 15 noiembrie 1959.**

Candidatul trebuie să prezinte împreună cu celelalte acte şi recomandarea întreprinderii sau instituţiei unde lucrează, specificîndu-se neapărat funcţia ce ocupă şi că pentru această funcţie se cer, conform indicatorului tarifar de calificare profesională, studii medii de specialitate.

Aceste cursuri fără frecvenţă au o durată de 3 ani pentru toate specialităţile. Intr-un an calendaristic se pot susţine numai examenele prevăzute într-un an de studiu.

Sesiunile de examen la cursurile fără frecvenţă ale şcolilor tehnice de maiştri sînt organizate în perioada cînd elevii care urmează cursurile de zi ale acestor şcoli sînt în vacanţă.

Avîndu-se în vedere că înscrierile la cursurile fără frecvenţă ale şcolilor tehnice de maiştri pentru anul I se fac numai în anul şcolar 1959—1960, conducerile unităţilor agricole de stat şi ale şcolilor din sistemul Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, au datoria să acorde cel mai larg sprijin cadrelor tehnice din producţie, pentru continuarea ridicării nivelului lor tehnico-profesional.

SPORT

Numeroase tinere de la sate la „Spartachiada fetelor“

Aşa după cum am scris, în mai toate regiunile din ţară s-a organizat anul acesta „Spartachiada fetelor“, competiţie sportivă deschisă tinerelor de la oraşe şi sate. Din datele culese de pe teren reiese că această competiţie a fost primită cu un deosebit interes şi a prilejuit întreceri pasionante la volei, handbal, atletism, tenis de masă, tir etc. In special trebuie să subliniem că la aceste întreceri au participat numeroase tinere din mediul sătesc, care au obţinut rezultate meritorii, întrecînd, în unele raioane, concurente de la oraşe. De pildă, echipa feminină de handbal Energia-Andrăşeşti, raionul Slobozia, după ce a cîştigat titlul de campioană a raionului respectiv întrecînd în finală cu 2-0 formaţia Ştiinţa Slobozia, a reuşit la etapa pe centre de raioane, desfăşurată zilele trecute la Călăraşi, să ocupe primul loc şi să se califice pentru faza finală. De asemenea, menţionăm echipa feminină de handbal „Agricola“ din Fierbinţi, raionul Snagov. Aceasta a întrecut la etapa pe centre de raioane, desfăşurată la Roşiori, echipele Trivalea, raionul Olteni, şi Şcoala profesională de croitorie din Roşiori; echipa de volei „Infrăţirea“ din comuna Ştefan Vodă, raionul Călăraşi, care a fost înfiinţată de scurtă vreme, a ocupat locul întîi la etapa pentru centre de raioane de la Călăraşi, calificîndu-se pentru faza finală pe regiune, de la Giurgiu, iar echipa centrului şcolar agricol din Alexandria a întrecut, la etapa pe centre de raioane, reprezentativa şcolii medii din Turnu Măgurele.

La întrecerile de la Roşiori, am avut prilejul să urmărim evoluţia unor tinere de la sate cu frumoase calităţi pentru probele de atletism, tir, volei etc. Tînăra Alexandra Iliescu, fiică de ţărani muncitori, actualmente elevă la şcoala profesională agricolă din Fierbinţi, a dovedit reale cunoştinţe la săritura în înălţime care a ocupat locul I.

Asemenea concurentei din Fierbinţi, au fost şi alte tinere de la sate care au ocupat locuri fruntaşe. Georgeta Iosif din comuna Ştefan Vodă a ocupat locul I la concursul de tir de la Călăraşi, Angela Nica din comuna Nicolae Bălcescu, raionul Călăraşi, a ocupat locul I la proba de 80 m, Elena Bugean din Ulmeni, raionul Alexandria, a ocupat locul I la proba de 500 m.

L. MIRCEA

C. S. Recolta a cîştigat „Cupa prieteniei“ la ciclocros

In cinstea celei de a 42-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, clubul sportiv Recolta a organizat o competiţie de ciclocros la care au participat o serie de ciclişti fruntaşi de la cluburile şi asociaţiile sportive C.C.A., Dinamo, Progresul, Olimpia-Oraşul Stalin, Voinţa, Victoria, Constructorul etc. Competiţia s-a desfăşurat în jurul parcului „23 August“, bucurîndu-se de o bună organizare.

Lupta pentru primul loc la categoria avansaţi s-a dat între C. Baciu (C.C.A.), M. Kamer (Olimpia), I. Baciu (C.C.A.), P. Şoltuz (Dinamo) şi D. Dragomir (Recolta), care au sosit în ordinea enumerată mai sus. La categoria a 3-a, primul loc a fost ocupat de P. Mitroi (Recolta).

Proba de juniori I-a a fost cîştigată de tînărul P. Simion (C.C.A.), iar la categoria juniori a II-a, pe primul loc a sosit N. Vasilescu (Recolta). Pe echipe, primul loc a fost ocupat de „Recolta“ care a cucerit astfel „Cupa Prieteniei“ oferită de clubul organizator. Pe locul 2 s-a clasat echipa C.C.A., iar pe locul 3 echipa Dinamo.

„AGRICULTURA NOUĂ“, organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin“.